

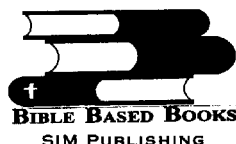
ተግተህ አገልግል

የማርቆስ ወንጌል

ከዋረን ደብልዩ. ዌርዝቢ

ትርጉም:- ግርማዊ

አርማት:- ኃይሌ ጀናይ

መጽሐፍ ቅዱስን መሠረት ያደረጉ መጻሕፍት

Copyright © 2003 by SIM, Addis Ababa, Ethiopia. Originally published in English under the title of BE DILIGENT. Copyright © 1987 by SP Publications, Inc. Cook Communications Ministries, 4050 Lee Vance View, Colorado Springs, Colorado 80918 U.S.A. All rights reserved.

ማውጫ

1. እነሆ፣ የእግዚአብሔር ባሪያ (ማርቆስ 1)	1
2. የባሪያው ገጸ በረከት (ማርቆስ 2:1-3:12).....	15
3. ባሪያው፣ ሕዝቡና መንግሥቱ (ማርቆስ 3:13-4:34).....	28
4. ባሪያው ያሸንፋል! (ማርቆስ 4:35-5:43).....	41
5. የእግዚአብሔርን ባሪያ የሚያምን ሰው ይኖር ይሆን? (ማርቆስ 6:1-56).....	55
6. ባሪያ - አስተማሪ (ማርቆስ 7:1-8:26).....	68
7. የባሪያው ምሥጢራት (ማርቆስ 8:27-9:50).....	82
8. የባሪያው አያዎዎች(ማርቆስ 10).....	97
9. የእግዚአብሔር ባሪያ በኢየሩሳሌም (ማርቆስ 11:1-12:44).....	111
10. የእግዚአብሔር ባሪያ ወደ ፊት የሚሆነውን ገለጠ (ማርቆስ 13).....	126
11. የእግዚአብሔር ባሪያ ሲሠቃይ (ማርቆስ 14:1-15:20)..<	138
12. የእግዚአብሔር ባሪያ ሥራውን ፈጸመ (ማርቆስ 15:21-16:20).....	152
የማጥኛ ጥያቄዎች	164

መግቢያ

የማርቆስ ወንጌል ያገኙትን አጋጣሚ በመጠቀም እግዚአብሔርን ለማገልገል ደፋ ቀና ለሚሉ ሰዎች የሚሆን መጽሐፍ ነው። ይህ ወንጌል ጌታችን የሰዎችን ሥጋዊና መንፈሳዊ ፍላጎቶች ለማሟላት የሚያደርገውን «መሯሯጥ» ፍንትው አድርጎ ያሳያል። ማርቆስ ጌታችን ሰዎች እንዲያገለግሉት ሳይሆን፤ ራሱ ሰዎችን ለማገልገል የመጣ የእግዚአብሔር መከራ ተቀባይ አገልጋይ መሆኑን ያብራራል። አገልግሎቱም ሕይወቱን ለእኛ በመስቀል ላይ እስከ መስጠት የጠለቀ ነበር።

ዓለማችን በስሜት የተገደቡ ወገኖች የሞሉባት ናት። እነዚህ ወገኖች አገልግሎታችንን ይፈልጋሉ። ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያኑን በምድር ላይ ያኖረው እርሱ የጀመረውን አገልግሎት እንድንቀጥል ነው። ይሁንና፤ ዛሬ በቤተ ክርስቲያናችን ውስጥ ከተሳታፊዎች ይልቅ ታዛቢዎች፤ ከአገልጋዮች ይልቅ ዝነኞች በዝተዋል ብዬ እፈራለሁ።

በዚህ መጽሐፍ አማካኝነት የማርቆስን ወንጌል ማጥናታችን ለሌሎች በምናበረክተው አገልግሎት ትጉ ሠራተኞች እንድንሆን ካነቃቃን፤ ጊዜያችንን አላባከንንም ማለት ነው። እግዚአብሔር ሁላችንም የክብሩ አገልጋዮች እንድንሆን ይርዳን።

ዋረን ደብልዩ. ዌርዝቢ

የማርቆስ ወንጌል አስተዋጽኦ

ጭብጥ: አገልጋዩ ኢየሱስ ክርስቶስ

ቁልፍ ጥቅስ: ማርቆስ 10:45

ቁልፍ ቃል: «ወዲያውኑ»

1. የባሪያው መሰደድ — 1:1-13
2. ባሪያው በገሊላ ያካሄደው አገልግሎት — 1:14-9:50
 - ሀ. ተወዳጅነት ያተረፈበት ጊዜ፣ 1:14-6:29
 - ለ. ከሕዝቡ ፈቀቅ ያለበት ጊዜ፣ 6:30-9:32
 - ሐ. የፍጻሜ ጊዜ፣ 9:33-50
3. ባሪያው ወደ ኢየሩሳሌም ያደረገው ጉዞ — 10
4. ባሪያው በኢየሩሳሌም ያካሄደው አገልግሎት — 11-16
 - ሀ. ለሕዝቡ የሰጠው ትምህርትና ያስከተለው ውዝግብ፣ 11:1-12:44
 - ለ. ለደቀ መዛሙርቱ ያቀረበው ትምህርትና አገልግሎት፣ 13:1-14:31
 - ሐ. መታሠሩ፣ መመርመሩና መስቀሉ፣ 14:32-15:47
 - መ. ትንሣኤውና ዕርገቱ፣ 16

እነሆ፣ የእግዚአብሔር ባሪያ!

ማርቆስ 1

ዶ/ር ፖል ኤስ. ሪስ እንደሚሉት፣ «ወንጌል ውይይትም ውዝግብም አይደለም። ነገር ግን እወጃ ነው!»

ማርቆስ ጊዜ ሳያጠፋ ፈጠን ብሎ ይህንኑ እወጃ በመጽሐፉ መክፈቻ ቃላት አማካኝነት ገልጿል። በቀዳሚነት ወንጌሉን ለአይሁዶች የጻፈው ማቴዎስ መጽሐፉን የጀመረው በዘር ሐረግ ትረካ ነበር። ይህንንም ያደረገው ለአይሁዳውያን አንባቢዎች ክርስቶስ የዳዊት ዙፋን ትክክለኛ ወራሽ መሆኑን በመረጃ ማረጋገጥ ስለነበረበት ነው። ሉቃስ በዋናነት አጽንኦት የሰጠው የሰው ልጅ ላካሄዳቸው የርኅራኄ አገልግሎት በመሆኑ፣ የወንጌሉን የመጀመሪያ ምዕራፎች የሠዋው ስለ ልደቱ በመተረክ ነው። ሉቃስ ከአምላክነቱ ይልቅ ለክርስቶስ ሰብአዊነት ትኩረት ሰጥቷል። ለዚህም ምክንያቱ ግሪካውያን አንባቢዎቹ ፍጹም ሰው ወደ መሆኑ ደረጃ ካደገው ፍጹም ሕፃን ጋር ራሳቸውን እንደሚያስተሳስሩ በመገንዘብ ነው።

የዮሐንስ ወንጌል ስለ ዘላለማዊነቱ በመናገር ይጀምራል። ለምን? ምክንያቱም ዮሐንስ ወንጌሉን የጻፈው ለዓለም ሰዎች ሁሉ የናዝሬቱ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ለማረጋገጥ ነበር (ዮሐ. 20:31)። የዮሐንስ ወንጌል ርእሰ ጉዳይ የክርስቶስ አምላክነት ሲሆን፣ ዓላማው አንባቢዎቹ በአዳኙ እንዲያምኑና የዘላለምን ሕይወት ስጦታ እንዲቀበሉ ማበረታታት ነው።

የማርቆስ ወንጌልስ? ማርቆስ የጻፈው ለሮማውያን ሲሆን፣ ጭብጡም ባሪያው ኢየሱስ ክርስቶስ የሚል ነው። ከዚህ ወንጌል ውስጥ ቁልፍ ጥቅስ መምረጥ ካለብን፣ ጥቅሱ፣ «የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም» የሚል ይሆናል (10:45)።

ማርቆስ ለሮማውያን መጻፉ የአጻጻፍ ስልቱንና አቀራረቡን ለመረዳት ያስችለናል። በዚህ ወንጌል ውስጥ ትኩረት የተሰጠው በእንቅስቃሴ ላይ ነው። ማርቆስ ኢየሱስ በጥድፊያ ከቦታ ቦታ እየተዘዋወረ የሁሉንም ዓይነት ሰዎች ሥጋዊና መንፈሳዊ ፍላጎቶች ማሟላቱን ያብራራል። ማርቆስ ከሚወዳቸው ቃላት አንዱ «ወዲያውኑ» የሚለው ሲሆን፤ አርባ አንድ ጊዜያት ጠቅሶታል። ማርቆስ አጽንኦት የሰጠው ከጌታችን ንግግር ይልቅ ለተግባራቱ በመሆኑ፤ ከክርስቶስ ስብከቶች ብዙዎቹን አላካተተም። ማርቆስ ክርስቶስን መከራ ለሚቀበሉ ሰዎች ለማገልገልና ለዓለም ኃጢአት ለመሞት እንደ ተላከ የእግዚአብሔር ባሪያ አድርጎ ይገልጻል። በዚህ ወንጌል ውስጥ ስለ ክርስቶስ ልደትም ሆነ የዘር ሐረግ የተገለጸ ነገር የለም። ይህ ለባሪያ አስፈላጊ አይሆንም።

በዚህ የመክፈቻ ምዕራፍ ውስጥ፤ ማርቆስ ስለ እግዚአብሔር አገልጋይ ሦስት ጠቃሚ እውነቶችን ይገልጻል።

1. የባሪያው ማንነት (ማርቆስ 1:1-11)

ማርቆስ ይህን ባሪያ ማን ይለዋል? ማርቆስ ክርስቶስ ስለ ራሱ የተናገረው ሁሉ እውነት መሆኑን ለማረጋገጥ የአያሌ አስተማማኝ ምስክሮችን መረጃ ይመዘግባል።

ከእነዚህ ምስክሮች የመጀመሪያው የመጽሐፉ ደራሲ የሆነው *ዮሐንስ ማርቆስ* መሆኑን በድፍረት መስክሯል (ቁ.1)። ማርቆስ ከጻፋቸው ነገሮች አንዳንዶቹን በዓይኖቹ ሳይመለከት የቀረ አይመስልም። ማርቆስ የኖረው ከእናቱ ማርያም ጋር በኢየሩሳሌም ከተማ ነበር። የከተማይቱ አማኞች ተሰባስበው የሚያመልኩት በእነርሱ ቤት ውስጥ ነበር (የሐዋ. 12:1-19)። አያሌ ምሁራን ማርቆስ በማርቆስ 14:51-52 የተገለጸው ወጣት መሆኑን ያምናሉ። ጴጥሮስ ማርቆስን «ልጄ» ብሎ መጥራቱ (1ኛ ጴጥ. 5:13)፤ ማርቆስን በክርስቶስ ወዳለው እምነት የመራው ጴጥሮስ ሊሆን እንደሚችል ያሳያል። የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ማርቆስ የጴጥሮስ አስተርጓሚ እንደነበረ ያስረዳል። የማርቆስ ወንጌልም የስምዖን ጴጥሮስን ግላዊ ምስክርነት ገጠመኞች ያንጸባርቃል።

ወንጌል የሚለው ቃል «የምሥራች» ማለት ነው። የማርቆስ እድምተኞች ለሆኑት ሮማውያን «ወንጌል» ማለት «ስለ ንጉሡ የሚነገር አስደሳች ዜና» ማለት ነበር። «የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል» የእግዚአብሔር ልጅ ወደ ዓለም መጥቶ ለኃጢአታችን መሞቱን የሚገልጽ መልካም የምሥራች ነው። ኃጢአቶቻችን ይቅር ሊባሉ እንደሚችሉ፣ የእግዚአብሔር ቤተሰብ ልንሆንና ከእግዚአብሔር ጋር ለመኖር ወደ ሰማይ እንደምንሄድ የሚያስረዳ የምሥራች ነው። ይህ በኃጢአት፣ በሞትና በሲኦል ላይ የታወጀ ድል ነው (1ኛ ቆሮ. 15:1-8፣ 51-52፣ ገላ. 1:1-9)።

ሁለተኛው ምስክርነት ነቢያት የሰጡት ነው (ማር. 1:2-3)። ማርቆስ ከብሉይ ኪዳን ሁለት ምንባቦችን ጠቅሷል፣ ሚል. 3:1 እና ኢሳ. 40:3። (በተጨማሪም፣ ዘጸ. 23:20ን አንብቡ።) መልእክተኛና ድምፅ የሚሉት ቃላት እግዚአብሔር ለልጁ መንገድ ለማዘጋጀት የላከውን ነቢይ (መጥምቁ ዮሐንስን) ያመለክታሉ (ማቴ. 3፣ ሉቃስ 3:1-18፣ ዮሐ. 1:19-34)። በጥንት ዘመን፣ አንድ ንጉሥ አንድን አካባቢ ከመጉብኘቱ በፊት መንገዱን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ቀደም ብሎ ይላክ ነበር። ይህም መንገዱንና ሰዎችን ለንጉሡ ጉብኝት ማዘጋጀትን ይጨምር ነበር። መጥምቁ ዮሐንስ ሕዝቡ ንስሐ እንዲገባ በመጋበዝ ለጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ መንገድ አዘጋጅቷል። ኢሳይያስና ሚልክያስ ኢየሱስ ክርስቶስ ያህዌ አምላክ መሆኑን መስክረዋል።

ቀጣዩ ምስክር መጥምቁ ዮሐንስ ሲሆን (ማር. 1:4-8)፣ እርሱም ክርስቶስ ከነቢያት ሁሉ እንደሚበልጥ የተናገረው አገልጋይ ነው (ማቴ. 11:1-15)። መጥምቁ ዮሐንስ በአለባበሱ፣ በአኗኗሩና በንስሐ ስብከቱ ከኤልያስ ጋር ይመሳሰላል (2ኛ ነገ. 1:8፣ ሚል. 4:5፣ ማቴ. 17:10-13፣ ሉቃስ 1:13-17 አንብቡ)። መጥምቁ ዮሐንስ ያገለገለበት «ምድረ በዳ» በምዕራባዊ የሙት ባሕር ዳርቻ የሚገኝ ጠፍ መሬት ነው። መጥምቁ ዮሐንስ ሕዝቡ አያት ቅድመ አያቶቻቸው ለአርባ ዓመታት ከተቅበዘበዙበት መልክዓ ምድራዊ ምድረ በዳ በከፋ «መንፈሳዊ ምድረ በዳ» ውስጥ መሆናቸውን በተምሳሌት እየገለጸ ነበር። መጥምቁ ዮሐንስ ሕዝቡ በ«ኢየሱስ»አቸው (በኢየሱስ) አምነው

ከመንፈሳዊ ምድረ በዳ ወጥተው ወደ ርስታቸው እንዲገቡ ጠራቸው።

ዮሐንስ ራሱን ሳይሆን ክርስቶስን ከፍ ከፍ ለማድረግ ከፍተኛ ጥንቃቄ አድርጓል (ዮሐ. 3:25-30 አንብብ)። ዮሐንስ ንስሐ የሚገቡትን ሰዎች በውኃ ያጠምቃቸው የነበረ ሲሆን፤ «የሚመጣው» ክርስቶስ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃቸዋል (ዮሐዋ. 1:45)። ይህ ግን የዮሐንስ ጥምቀት ተቀባይነት እንዳልነበረው (ማቴ. 21:23-27 አንብብ)፤ ወይም አንድ ቀን የውኃ ጥምቀት በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት እንደሚተካ አያመለክትም (ማቴ. 28:19-20 አንብብ)። ነገር ግን የዮሐንስ መልእክትና ጥምቀት ሰዎች መሢሐ ኢየሱስ ክርስቶስን ለመገናኘትና ለመቀበል እንዲዘጋጁ የሚያስችሉ መሆናቸውን ያሳያል። የጌታችን ሐዋርያት በዮሐንስ መጠመቃቸው አያጠራጥርም (ዮሐ. 4:1-2፤ ዮሐዋ. 1:21-26 አንብብ)።

በመጨረሻም፤ ማርቆስ የእግዚአብሔርን ባሪያ ማንነት ለማስመስከር አብንና መንፈስ ቅዱስን ዋቢ ጠቅሷል (ማር. 1:9-11)። ኢየሱስ በተጠመቀ ጊዜ፤ ርግብ በመንፈስ ቅዱስ አምሳል ወረደበት። አብም ከሰማይ ድምፁን በማሰማት፤ «የምወደው ልጄ ይህ ነው» አለ። በስፍራው የነበሩት ሰዎች ርግቧ ስትወርድ አላዩም። የአብንም ድምፅ አልሰሙም። ክርስቶስና ዮሐንስ ግን ይህንኑ ሁኔታ መስክረዋል (ዮሐ. 1:29-34 አንብብ)። «የምወደው» የሚለው ቃል ፍቅርን ብቻ ሳይሆን «አንድነትንም» ያመለክታል። አብ ከሰማይ ያሰማው ድምፅ መዝሙር 2:7ን እና ኢሳይያስ 42:1ን ያስታውሰናል።

በማርቆስ ወንጌል ውስጥ የሚከተሉት ጥቅሶች ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔር ልጅ መሆኑን ያስረዳሉ፡- 1:1፤ 11፤ 3:11፤ 5:7፤ 9:7፤ 12:1-11፤ 13:32፤ 14:61-62፤ 15:39። ማርቆስ የጻፈው ስለ አንድ ተራ አይሁዳዊ ባሪያ አልነበረም። እርሱ የጻፈው ለዓለም ኃጢአቶች ለመሞት ከሰማይ ስለወረደው የእግዚአብሔር ልጅ ነው።

እውነት ነው ክርስቶስ ባሪያ ነው። ነገር ግን እርሱ በጣም የተለየ ባሪያ ነው። ለሌሎች መንገድን የሚያዘጋጀውና

መምጣታቸውን የሚያውቋቸው ባሪያ ነው። ነገር ግን ሌሎች ለክርስቶስ መንገድ አዘጋጅተው መምጣቱን አውጀዋል! ሰማይም ከፍተኛ ትኩረት ሰጥታዋለች! ይህ ባሪያ እግዚአብሔር ወልድ ነው።

2. የባሪያው ሥልጣን (ማርቆስ 1:12-28)

ባሪያ ከሌሎች ሥልጣን ሥር ሆኖ ትእዛዛትን እንደሚቀበል እንገነዘባለን። የእግዚአብሔር ባሪያ ግን አጋንንትን ሳይቀር ያዝዛል። እናም ይታዘዙለታል። በዚህ ክፍል፣ ማርቆስ ጌታችን የእግዚአብሔር ባሪያ መሆኑን የሚያሳዩ ሦስት ትዕይንቶችን ገልጿል።

ትዕይንት አንድ - መፈተኑ (1:12-13)። ማርቆስ፣ ማቴዎስ (4:1-11) እና ሉቃስ (4:1-13) እንዳደረጉት ስለ ክርስቶስ መፈተን የሚሰረዳውን ሙሉ ታሪክ አላካተተም። ዮሐንስ ደግሞ ሌሎች የተወሰኑትን አንዳንድ ዝርዝር ጉዳዮች አካትቷል። መንፈስ ወደ ምድረ በዳ «አወጣው»። ይህ ማርቆስ አጋንንትን ስለማስወጣት አሥራ አንድ ጊዜያት ያህል የጠቀሰው ጠጠር ያለ ቃል ነው። ይህ ቃል በኒው አሜሪካን የመጽሐፍ ቅዱስ እትም «ገፋፋው» ተብሎ የተተረጎመ ሲሆን፣ ኒው ኢንተርናሽናል እትም «መራው» ብሎታል። ይህ ጌታችን ሰይጣንን ለመጋፈጥ ፈቃደኛ አለመሆኑን ወይም መፍራቱን አያሳይም። ነገር ግን ማርቆስ የገጠመኝን ጥልቀት ለማሳየት የመረጠበት መንገድ ነው። ጌታችን በሰማያዊ ድምፅና ርግብ ክብር እየተደሰተ ብዙ ጊዜ አላሳለፈም። ባሪያው የሚፈጽመው ተግባር ስለነበረው በፍጥነት ይህንኑ ወደ ማድረጉ አመራ።

ጠቅለል ባለ መልኩ፣ ማርቆስ ሁለት ተምሳሌታዊ ሥዕሎችን ያስጨብጠናል። ጌታችን ለአርባ ቀናት መፈተኑ እስራኤላውያን ለአርባ ዓመታት በምድረ በዳ ውስጥ መቅበዝበዛቸውን ያስታውሰናል። እስራኤላውያን ፈተናቸውን መቋቋም ተስኟቸው ቢወድቁም፣ ጌታችን ግን በድል ተወጥቷል። ክርስቶስ ጠላትን ካሸነፈ በኋላ፣ አዲስ ሕዝብን መራ። እነዚህም ሰዎች ወደ መንፈሳዊ ርስታቸው እንዲገቡ ጥሪ የተደረገላቸው ነበሩ። «ኢየሱስ» የሚለው ስም የ«ኢያሱ» (ጆሹዋ) ግሪካዊ ቅርጽ

ስለሆነ፤ በሁለቱ ሁኔታዎች መካከል ያለውን ተመሳሳይነት መመልከት ይቻላል።

ሁለተኛው ሥዕል የ«ኋለኛው አዳም» ነው (1ኛ ቆሮ. 15:45)። የመጀመሪያው አዳም በውብ የአትክልት ስፍራ ተፈትኖ ሲወድቅ፤ ሁለተኛው አዳም በአደገኛ ምድረ በዳ ውስጥ ተፈትኖ አሸንፏል። አዳም ኃጢአት ከመሥራቱ የተነሣ በፍጥረታት ላይ «የመግዛት» ሥልጣኑን አጥቷል (ዘፍጥ. 1:28፤ መዝ. 8)። ነገር ግን ያ አገዛዝ በክርስቶስ በኩል ለሚያምኑበት ሁሉ ተመልሶላቸዋል (ዕብ. 2:6-8)። ኢየሱስ ከዱር አራዊት ጋር የቆየ ቢሆንም፤ አልጎዱትም። ይህም ጌታችን ተመልሶ መንግሥቱን በሚመሠርትበት ጊዜ የሚገለጸውን የሰላምና የጽድቅ ዘመን የሚያሳይ ነው (ኢሳ. 11:9፤ 35:9)። እንደ እውነቱ ከሆነ፤ ክርስቶስ ሥልጣን ያለው ባሪያ ነው!

ትእይት ሁለት - ሰብከቱ (1:14-22)። እንደ ኢየሱስ ክርስቶስ የእግዚአብሔርን እውነት በሥልጣን የተናገረ ማንም የለም (ማቴ. 7:28-29 አንብብ)። አንዳንዶች እንደሚሉት፤ ጸሐፍት የባለሥልጣናትን ድምፅ ሲያስተጋቡ፤ ክርስቶስ ግን በሥልጣን ተናግሯል። ጌታችን ቀደም ሲል በሌሎች ስፍራዎች ስላገለገለ፤ ማርቆስ በዚህ ስፍራ የገለጸው የአገልግሎቱን ጅማራ አይደለም (ዮሐ. 1:35-4:4)። ዮሐንስ ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት ክርስቶስ ለምን ከይሁዳ ወደ ገሊላ እንደ መጣ ነው። ይኸውም ሄሮድስ መጥምቁ ዮሐንስን ስላሰረው፤ ክርስቶስ ስፍራ ለመቀየር ጥበብን እንደ ተጠቀመ የሚያሳይ ነው። በነገራችን ላይ፤ ክርስቶስ ከሳምራዊቷ ሴት ጋር የተነጋገረው በዚህ ጉዞው ወቅት ነበር (ዮሐ. 4:1-45)።

የጌታችን መልእክት የእግዚአብሔር መንግሥት ወንጌል፤ ወይም አንዳንድ ምንባቦች እንደሚሉት «የእግዚአብሔር ወንጌል» ነበር። አብዛኞቹ አይሁዶች «የእግዚአብሔር መንግሥት» የሚለውን ሐረግ «ፖለቲካዊ አብዮት» አድርገው ቢገነዘቡትም፤ ይህ የክርስቶስ አሳብ አልነበረም። መንግሥቱ በሰዎች ልብ ውስጥ የመንገሡ ጉዳይ ነበር። ይህ መንፈሳዊ እንጂ ፖለቲካዊ ጉዳይ አልነበረም። ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት

የሚለው የምሥራቹን በማመንና ዳግም በመወለድ ብቻ ነው (ዮሐ. 3:1-7)።

ወንጌሉ «የእግዚአብሔር ወንጌል» የተባለው ከእግዚአብሔር በመምጣቱና እኛን ወደ እግዚአብሔር በማምጣቱ ምክንያት ነው። በአዳኙ ማመን ሰዎችን ወደ መንግሥቱ ስለሚያመጣ «የመንግሥት ወንጌል» ተብሎ ተጠርቷል። «የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል» የተባለውም ክርስቶስ የወንጌሉ እምብርት በመሆኑ ነው። ያለ ክርስቶስ ሕይወት፣ ሞትና ትንሣኤ የምሥራች ሊኖር አይችልም። ጳውሎስ እንደሚለው፣ ይህ «የእግዚአብሔር የጸጋ ወንጌል» ነው (ዮሐዋ. 20:24)። ምክንያቱም ከጸጋ ውጭ ደኅንነት ሊኖር አይችልም (ኤፌ. 2:8-9)። አንድ ወንጌል ብቻ አለ (ገላ. 1:1-9)። ይህም ወንጌል ክርስቶስ ስለ እኛ በመስቀል ላይ በፈጸመው ተግባር ላይ ያማከለ ነው (1ኛ ቆሮ. 15:1-11)።

ኢየሱስ ሰዎች ንስሐ ገብተው (አእምሯቸውን ለውጠው) እንዲያምኑ ሰብኳል (ዮሐዋ. 20:21 አንብብ)። እግዚአብሔር አማኞች ከኃጢአታቸው እንዲመለሱ የሚጠበቅ ቢሆንም፣ ንስሐ መግባት ብቻውን ሊያድነን አይችልም። በኢየሱስ ክርስቶስና በደኅንነት የተስፋ ቃሎቹ ማመንም ይጠበቅብናል። እምነት ያልታከለበት ንስሐ ወደ ጸጸት ሊለወጥ ይችላል፣ ጸጸት ደግሞ የበደለኛነት ስሜት የሚያውካቸውን ሰዎች ሊያጠፋ ይችላል (2ኛ ቆሮ. 7:8-10፤ ማቴ. 27:3-5 አንብብ)።

ኢየሱስ በሥልጣን ከመስበኩ የተነሣ በተለያዩ ሙያዎች የተሠማሩትን ሰዎች ጠርቶ ደቀ መዛሙርቱ ሊያደርጋቸው ችሏል። አራት ዓሣ አጥማጆችን ከሥራቸው ሊያስተንጉልና መረበቻቸውን ጥለው እንዲከተሉት ሊጠይቅ የሚችል ማን ነው? ከአያሌ ወራት በፊት ኢየሱስ ከጴጥሮስ፣ እንድርያስ፣ ያዕቆብና ዮሐንስ ጋር ተገናኝቶ ነበር። እነርሱም በእርሱ አምነዋል (ዮሐ. 1:35-49 አንብብ)። ይህ ለደቀ መዛሙርትነት እንጂ ለእምነትና ለደኅንነት መጠራታቸው አልነበረም። ዘብዴዎስ ሠራተኞችን መቅጠሩ የዓሣ አጥማጅነት ሥራው የተሳካ መሆኑንና ግለሰቡም ሀብታም መሆኑን ያስረዳል። በተጨማሪም ያዕቆብና ዮሐንስ ለክርስቶስ ጥሪ ምላሽ በመስጠታቸው አባታቸውን

አለመበደላቸውን ያሳያል። ዘብዴዎስ በሠራተኞቹ እገዛ ሥራውን ሊያከናውን ይችል ነበር።

«ሰው አጥማጆች» የሚለው ሐረግ ኢየሱስ የፈጠረው ሳይሆን፤ በዚያን ጊዜ በማስተማርና በማግባባት «የሰዎችን አእምሮ የሚማርኩ» ፈላስፎችና መምህራን የሚጠሩበት የተለመደ ስያሜ ነበር። ሰዎችን በትምህርታቸው ስበው ደቀ መዛሙርት ያደርጉ ነበር። ከጌታችን ደቀ መዛሙርት መካከል እስከ አራት የሚደርሱት ዓሣ አጥማጆች ነበሩ (ዮሐ. 21:1-3)። የውጤታማ ዓሣ አጥማጆች መልካም ብቃቶች የጠፉትን ሰዎች በመማረኩ ከባድ አገልግሎት ወቅት የበኩላቸውን አስተዋጽኦ ያደርጉ ነበር። ብርታት፣ አብሮ የመሥራት ችሎታ፣ ትዕግሥት፣ ጉልበት፣ ጽናት፣ እምነትና ቆራጥነት ለአገልግሎታቸው አስፈላጊዎች ነበሩ። በዓሣ አጥማጅነት ሙያ ላይ የተሰማሩ ሰዎች በቀላሉ ሥራቸውን የሚተዉ ወይም የሚያጉተመትሙ ሊሆኑ አይችሉም!

ኢየሱስ በሜዳ ላይ ብቻ ሳይሆን በምኩራብም ውስጥ አስተምሯል። የአይሁድ ምኩራቦች የተሠሩት ቤተ መቅደሱ ከፈረሰና ሕዝቡ በምርኮ ወደ ባቢሎን ከሄደ በኋላ ነበር። ከአሥራ ሁለት ዓመት በላይ የሆኑ አሥር አይሁዶች ባሉበት ስፍራ ሁሉ ምኩራቦች ይዘጋጁ ነበር። በቤተ መቅደስ ውስጥ የሚደረገው መሥዋዕት የማቅረብ ተግባር በምኩራብ ውስጥ አይካሄድም። ነገር ግን የቅዱሳት መጻሕፍት ንባብ፣ ጸሎትና አምልኮ ይከናወናል። አገልግሎቶቹን የሚመሩት ካህናት ሳይሆኑ ተራ ሰዎች ነበሩ። አገልግሎቱን የሚቆጣጠር የሽማግሌዎች ቦርድ የሚቋቋም ሲሆን፤ ይህ ቦርድ በአንድ የምኩራብ «አለቃ» ሊቀመንበርነት ይሰባሰባል (ማር. 5:22)። ከሌላ ስፍራ የመጡ መምህራን ከቅዱሳት መጻሕፍት እንዲያነቡና እንዲያስተምሩ ይጋበዙ ነበር። ኢየሱስ በምኩራቦች ውስጥ የማስተማር ነጻነት ያገኘው በዚሁ ምክንያት ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስም የዚህ ዕድል ተጠቃሚ ሆኗል (ዮሐዋ. 13:14-16፤ 14:1፤ 17:1-4)።

ጌታችን ዋና የአገልግሎቱን ማዕከል ያቋቋመው በቅፍርናሆም ሲሆን፤ በጴጥሮስና እንድርያስ ቤት ውስጥ ወይም አካባቢም ሳይሆን አይቀርም (ማር. 1:29)። ዛሬ በቅድስቲቱ ከተማ ውስጥ

የቅፍርናሆም ምክራብ ፍርስራሾችን መመልከት ይቻላል። ይህ ምክራብ ግን ኢየሱስ ያመለከበት ስፍራ አይደለም። ሰዎች ቅዳሜ፣ ሰኞና ሐሙስ ለአምልኮ ይሰባሰቡ ነበር። ኢየሱስ እንደ ታማኝ አይሁዳዊ ወደ ምክራብ በመሄድ ሰንበትን አክብሯል። ቃሉን ባስተማረ ጊዜም፣ ሰዎች በሥልጣኑ ተደነቁ።

የማርቆስን ወንጌል በምታነብበት ጊዜ የሕዝቡን የሰሜት ምላሽ መመዝገብ እንደሚያስደስተው ልትመለከት ትችላለህ። በምክራቡ ውስጥ የነበረው ሕዝብ በትምህርቱና በመፈወስ ኃይሉ «ተደንቀዋል» (ቊ. 27፤ በተጨማሪም 2:12፤ 5:20፤ 42፤ 6:2፤ 51፤ 7:37፤ 10:26፤ 11:18 አንብብ)። ማርቆስ ጌታችን በናዝሬት በሰዎች አለማመን መደነቁን ሳይቀር ጽፎታል (6:6)። ይህም ትረካው የማይሰለች ጣፋጭ ለዛ እንዲኖረው አድርጓል።

ትዕይንት ሦስት - ትእዛዙ (1:23-28)። ይህ ሰው በአጋንንት መያዙን ሳያሳውቅ ምን ያህል የምክራብ አገልግሎቶችን ተካፍሎ ይሆን? አጋንንቱን ያጋለጠው የእግዚአብሔር ልጅ ነበር። ኢየሱስ አጋንንቱን ማጋለጥ ብቻ ሳይሆን፣ ማንነቱን (የአዳኙን ማንነት) ሳይናገር ከሰውዬው እንዲወጣ አዘዘታል። አዳኙ ማንነቱን ለሰዎች ለማሳወቅ የሰይጣንንና የሠራዊቱን እገዛ እንደማይፈልግ አመልክቷል (የሐዋ. 16:16-24)።

አጋንንቱ የኢየሱስን ማንነት (የሐዋ. 19:13-17) እና ከእርሱ ጋር የሚያገናኘው ምንም ነገር እንደሌለ ያውቅ ነበር። አጋንንቱ ብዙ ቁጥር መጠቀሙ በውስጡ ካደረበት ሰው ጋር ምን ያህል እንደ ተቀራረበ ያሳያል። አጋንንቱ የክርስቶስን ሰብአዊነት («የናዝሬቱ ኢየሱስ») እና አምላክነት («የእግዚአብሔር ቅዱስ») ተረድቷል። በተጨማሪም፣ ኢየሱስ በፍርድ ወደ ጥልቁ እንዳይልከው መፍራቱንም ተናዝዟል። ዛሬም ይህንን አጋንንት ያደረበትን ግለሰብ የሚመስሉ ሰዎች አሉ። እነዚህ ሰዎች በኃጢአታቸው ጠፍተው ሳሉ በመንፈሳዊ ስብሰባዎች ላይ የኢየሱስን ማንነት ለይተው ያውቃሉ፣ ይንቀጠቀጡለትማል! (ያዕ. 2:19 አንብብ።)

«ዝም በል» የሚለው እንዳይናገር መከልከሉን ያሳያል። ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ ባደረገ ጊዜ ይህንኑ ቃል ተጠቅሟል (ማር. 4:39)። አጋንንቱ የመጨረሻውን ጥቃት ከሰነዘረ በኋላ፣ ለእግዚአብሔር ባሪያ ሥልጣን ተገዝቶ ከሰውዬው ወጣ። በዚህም ጊዜ በምኩራቡ ውስጥ የነበሩት ሰዎች ተደነቁ፤ ደነገጡም። አንድ አዲስ ትምህርትና ኃይል እንደ ተከሰተ ተገነዘቡ። የጌታችን ቃላትና ሥራዎች ሁልጊዜም አብረው ይሄዳሉ (ዮሐ. 3:2)። ስለ ትምህርቱና ስለ ተአምራቱ አብዝቶ በመናገሩ፣ የኢየሱስ ዝና እየተሰራጨ ይሄድ ጀመር። ጌታችን ከአይሁዶችና ሮማውያን ጋር የሚፈጠረውን ግጭት ስለሚያውቅ፣ እንዲህ ዓይነቱን የወሬ መዛመት አያበረታታም ነበር። አይሁዶች ሊከተሉት የሚፈልጉት የፈውስ ኃይሉን በመሻት ሲሆን፣ ሮማውያን መንግሥታቸውን ለመጣል የሚያሣር አይሁዳዊ ዓማፂ አድርገው ይመለከቱት ነበር። ለዚህ ነበር ኢየሱስ ብዙ ጊዜ ሕዝቡ ስለ ማንነቱ እንዳይናገሩ የሚጠይቃቸው (ማር. 1:44፣ 3:12፣ 5:43፣ 7:36-37፣ 8:26፣ 30፣ 9:9)። ሕዝቡ ግን ቃሉን ባለመታዘዝ ያዛመቱት ዜና ችግሮችን አስከትሎበታል።

3. የባሪያው ርኅራኄ (ማርቆስ 1:29-45)

በዚህ ክፍል፣ አዳኙ ለተቸገሩት ርኅሩኅ መሆኑን የሚያሳዩ ሁለት የፈውስ ተአምራት ተገልጸዋል። እንዲያውም፣ ለተቸገሩት የአዳኙ ፍቅር እጅግ ከፍተኛ በመሆኑ የሰንበት ጊዜ ካበቃ በኋላ ለብዙ ሕዝብ አገልግሏል። ይህም ለዕርዳታ መምጣት የሚቻልበት ጊዜ ነበር። የእግዚአብሔር ባሪያ አጋንንት ያደሩባቸውንና ለምጽሞችን ጨምሮ ሰዎችን ሁሉ ለመጥራትና የፍቅር አገልግሎቱን ለማበርከት ተዘጋጅቶ ነበር።

ኢየሱስና አራቱ ደቀ መዛሙርት ከምኩራብ ወጥተው የሰንበት ምሳ ይበሉ ዘንድ ወደ ጴጥሮስና እንድርያስ ቤት ሄዱ። ጴጥሮስ ሚስቱ ታማሚ እናቱን ለመንከባከብ በመገደዷ ምክንያት እንደተለመደው ልታስተናግዳቸው ባለመቻሏ እንግዶቹን ይቅርታ መጠየቅ ሳይኖርበት አልቀረም። ስለ ሌሎቹ ደቀ መዛሙርት ባናውቅም፣ ጴጥሮስ ባለ ትዳር እንደነበረ ተገልጿል (1:30)።

ጴጥሮስና እንድርያስ ዓደኞቻቸው የሆኑትን ያዕቆብንና ዮሐንስን ብቻ ሳይሆን፤ ጌታንም ወደ ቤታቸው አምጥተዋል። ይህ ልንከተለው የሚገባን መልካም አርአያነት ነው። ኢየሱስ በረከቶቻችንና ድካሞቻችን ይካፈል ዘንድ ወደ ቤታችን ልንወስደው ይገባል። ለጴጥሮስና ቤተሰቡ የእግዚአብሔርን ልጅ በደሳሳ ጎጆአቸው ውስጥ በእንግድነት ማስተናገድ ምንኛ ታላቅ ክብር ነበር። ብዙም ሳይቆይ እንግዳው አስተናጋጅ ሆኖ ተገኘ። በሌላ ጊዜም እንግዳው በጴጥሮስ ታንኳ ውስጥ የታንኳ ነጂ ሆኖ ተገኝቷል (ሉቃስ 5:1-11)።

ሰዎቹ ስለ ታመመችው ሴት ለኢየሱስ ነገሩት። ይህንን ያደረጉት እንደሚፈውሳት በማመን ነበር። እርሱም ይህንኑ አድርጓል። ትኩሳቱ ወዲያውኑ ስለ ለቀቃት ተነሥታ የሰንበት ምግብ ልታቀርብላቸው ችላለች። ኃይለኛ ትኩሳት ይዞ የሚያውቅ ከሆነ፤ ምን ያህል እንደሚያሠቃይ ታውቃለህ። ትኩሳቱ ከለቀቀ በኋላ እንኳን የቀድሞውን ብርታት መልሶ ለማግኘት ብዙ ጊዜ ይወስዳል። በዚህ ጊዜ ግን እንደዚህ አልሆነም! ትኩሳቱ ከለቀቃት በኋላ ወዲያውኑ ጌታን ለማገልገል ችላለች። ይህም ለጌታችን የምናበረክተው አገልግሎት እርሱን ከምናመሰግንባቸው ምርጥ መንገዶች አንዱ እንደሆነ ያሳያል።

የዚህ ተአምር ውጤት ምን ነበር? የፀሐይን መጥለቅ ተከትሎ የሰንበት ቀን ሲጠናቀቅ፤ የከተማዪቱ ነዋሪዎች በነቂስ ወጥተው ወደ ጴጥሮስ ቤት መጡ! የታመሙትንና የተጐዱትን ሁሉ ይዘው መጡ። ጌታም (በድካም መዛሉ ባያጠራጥርም) ሁሉንም ፈወሳቸው። የግሪኩ ግሥ እንደሚያመለክተው፤ ሰዎቹ በሽተኞችን ባለማቋረጥ ወደ እርሱ ያመጡ ነበር። ይህም የመኝታ ጊዜውን ሳይሻሙ እንዳልቀሩ ያሳያል። በማርቆስ 1:32 አጋንንት ያደረባቸው ከበሽተኞች ተለይተዋል። ይህም ሰይጣን አካላዊ ጉዳት ሊያደርስ ቢችልም፤ የበሽታ ሁሉ ምንጩ ሰይጣን ነው ብለን እንዳናስብ ያስገነዝበናል።

ኢየሱስ በአገልግሎት ምክንያት አምሽቶ መተኛቱ ማለዳ በተወሰነው ሰዓት ከአባቱ ጋር እንዳይገናኝ አይከለክለውም። የእግዚአብሔር ጻድቅ ባሪያ ማለዳ ማለዳ ከእግዚአብሔር ጋር እንደሚገናኝ የሚያሳየውን ትንቢታዊ ገለጻ ከኢሳይያስ 50:4

አንብብ:: ይህ ልንከተለው የሚገባን ምንኛ ታላቅ ምሳሌ ነው! ፍጹም የተገራ የጸሎት ሕይወት የነበረው ኢየሱስ እንዲህ ባለ ኃይልና ሥልጣን ማገልገሉ የሚያስገርም አይሆንም (ማር. 9:28-29፤ 6:46፤ 14:32-38 አንብብ)::

ሕዝቡ ቃሉን ለመስማት ሳይሆን ፈውሱን ለማግኘትና ተአምራት ሲሠራ ለማየት በመሻታቸው ፣ እንደገና ተመልሰው ወደ እርሱ መጡ:: እርሱ ግን ከሕዝቡ ጋር ለመገናኘት ሳይጣደፍ ወንጌሉን ሊሰብክ ወደሚችልባቸው ሌሎች ከተሞች አመራ:: ይህም ጴጥሮስን አስደነቀው:: ጴጥሮስ የሕዝቡን ከንቱነት፣ አለማመንና ለእግዚአብሔር ቃል ፍላጎት ማጣታቸውን አልተገነዘበም ነበር:: ኢየሱስ እዚያ ሆኖ በሽተኞችን ከመፈወሱ ይልቅ በሌሎች ስፍራዎች ወንጌሉን መስበኩ የበለጠ ጠቃሚ መሆኑን ገልጾአል:: የሰዎች የአደባባይ እዩኝታ ቅድሚያ የሰጠውን ጉዳይ እንዲለውጥበት አልፈለገም::

ጌታችን ትኩሳት ያመማትን ሴት መፈወሱ ርኅራኄውን የሚገልጽ ቢሆንም፣ ለምጻሙን መዳሰሱ ግን ከግንዛቤያችን በላይ ነው:: ሰዎችን ከርኩሶት ለመጠበቅ ሲባል ለምጻሞች ከአንድ ሰው ጋር በሚገናኙበት ጊዜ ማንነታቸውን የመናገር ግዴታ ነበረባቸው (ዘሌዋ. 13:45-46):: ይህ ሰው ኢየሱስ ሊፈውሰው እንደሚችል ቢያውቅም፣ ፈቃደኛ ስለ መሆኑ እርግጠኛ አልነበረም:: ዛሬም በኃጢአታቸው የጠፉ ሰዎች ይህንን አላስፈላጊ ስጋት ያንጸባርቃሉ:: ምክንያቱም እግዚአብሔር ሰዎች ሁሉ እንዲድኑ እንጂ (1ኛ ጢሞ. 2:4)፣ ኃጢአተኞች እንዲጠፉ (2ኛ ጴጥ. 3:9) የማይፈልግ መሆኑን በግልጽ አመልክቷል::

በዘሌዋውያን 13 ለለምጽነት «መፈተሻ» የተሰጡትን ዝርዝሮች በምትመለከትበት ጊዜ፣ ይኼ በሽታ የኃጢአት መግለጫ መሆኑን ትገነዘባለህ:: እንደ ኃጢአት ሁሉ፣ ለምጽ ከቆዳ የጠለቀ (ቊ. 3)፣ ወደ ሌሎች የሚተላለፍ (ቊ. 5-8)፣ የሚያረክስና ከሰዎች የሚነጥል (ቊ. 44-46)፣ ነገሮችን ለእሳት የሚዳርግ (ቊ. 47-59) መሆኑ ተገልጿል:: በአዳኙ ያላመነ ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ ይኼ ግለሰብ ከነበረበት አካላዊ ሁኔታ በከፋ ደረጃ ላይ ይገኛል::

ኢየሱስ ለዚህ ሰው በመራራቱ ፈውሶታል (6:34፤ 8:2፤ 9:22 አንብብ)። ይህንንም ያደረገው ግለሰቡን በመዳሰስና ቃል በመናገር ነበር። ይህም ግለሰቡ ከረዥም ዘመናት በኋላ ያገኘው የፍቅር ዳሰሳ መሆኑ አያጠራጥርም። እንደ ትኩሳቱ ሁሉ ለምጽም ከሰውዬው በፍጥነት ተወገደ!

ቀደም ሲል ለተጠቀሱት ምክንያቶች ሲል ኢየሱስ ሰውዬው የሆነውን ለሁሉም እንዳይናገር አዘዘው። ነገር ግን ወደ ካህናት በመሄድ በዘሌዋውያን 14 የተሰጡትን መመሪያዎች ተግባራዊ እንዲያደርግ ነገረው። ይህም ግለሰቡ ከለምጽ እንደ ነጻ ታውቆ ወደ ማኅበራዊና ሃይማኖታዊ ሕይወት እንዲመለስ የሚያስችለው እርምጃ ነበር። ሰውዬው ግን ኢየሱስ ለማንም እንዳይናገር የሰጠውን ትእዛዝ በመተላለፍ፣ የመንጸቱን ዜና በሰፊው አሰራጩ። እኛ ግን ኢየሱስ ተናገሩ እያለን ዝም ብለን እንቀመጣለን! ከኢየሱስ እርዳታ ለማግኘት የሚመጡ ሰዎች እየተበራከቱ መምጣታቸው ችግሮችን ፈጠረበት። ይህ ምናልባትም እንደ ዕቅዱ ቃሉን እንዳያስተምር ሳያደናቅፈው አልቀረም (ማር. 1:38)።

በዘሌዋውያን 14 የተገለጸው ሥርዓት የደኅንነትን ሥራ የሚያንጸባርቅ ውብ ሥዕል ያሳያል። ሁለቱ ወፎች የጌታችንን አገልግሎት ሁለት ገጽታዎች ያመለክታሉ። እነዚህም ሥጋው መበስበሱና መሞቱ (ወፍ ማሰሮ ውስጥ ገብታ ትገደል ነበር)፣ እንዲሁም ትንሣኤውና ዕርገቱ (ወፏ ደም ውስጥ ተነክራ ትለቀቅ ነበር) ናቸው። ደሙ የሰውዬው ቀኝ ጆሮ (የእግዚአብሔር ቃል)፣ ቀኝ የአውራ ጣት (የእግዚአብሔር ሥራ) እና ቀኝ የእግር አውራ ጣቱ (በእግዚአብሔር አረማመድ ላይ) ይደረግ ነበር። ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር መንፈስ ቅዱስ ተምሳሌት የሆነው ዘይት በደሙ ላይ ይጨመር ነበር። መጀመሪያ ደሙ ካልተረጨበት መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰው ሰውነት አይመጣም።

ከዚህ ምዕራፍ አንዳንድ ጠቃሚ መንፈሳዊ ትምህርቶችን ማግኘት አለብን። በመጀመሪያ ደረጃ፣ የሰው ልጅ ባሪያ ሆኖ መጥቷል። ይህም ባሪያ መሆን ከጥሪዎች ሁሉ የላቀ መሆኑን ያሳያል። ጌታ ኢየሱስን የምንመስልበት ዋነኛው መንገድ እንደ

እርሱ ሌሎችን ማገልገል ነው። ሁለተኛ፣ እግዚአብሔር ሥልጣኑን ለባሪያዎቹ ያጋራል። ሥልጣኑን የመጋራት መብት የሚኖራቸው ከሥልጣኑ ሥር የሚገኙ ሰዎች ብቻ ናቸው። በመጨረሻም፣ ባሪያ ለመሆን ከፈለግህ ርኅሩኅ መሆንን አረጋግጥ። ምክንያቱም ሰዎች ዕርዳታ ለማግኘት ወደ አንተ ይመጣሉና ነው።

ይሁንና፣ የኢየሱስ ክርስቶስን ፈለግ በመከተልና ከእግዚአብሔር ርኅሩኅ አገልጋዮች አንዱ በመሆን የሰዎችን ፍላጎቶች አሟልቶ መገኘቱ ምንኛ ትልቅ ዕድል ነው።

የባሪያው ገጸ በረከት

ማርቆስ 2:1-3:12

ተአምር ሠሪ አስተማሪ ወደ ቅፍርናሆም መምጣቱን የሚያስረዳ ዜና በከፍተኛ ደረጃ በመዛመቱ፤ ጌታችን በሄደበት ስፍራ ሁሉ ብዙ ሕዝብ ይሰበሰብ ጀመር። ሕዝቡ ጌታችን የታመሙትን ሲፈውስና አጋንንትን ከሰዎች ሲያስወጣ ለማየት ፈልገው ነበር። በወንጌሉ መልእክት ተሰበው ቢሆን ኖሮ፤ እነዚህ ሕዝብ ለኢየሱስ ታላቅ የመበረታቻ ምክንያቶች ሊሆኑ ይችሉ ነበር። ነገር ግን አብዛኞቹ የተበላሽ አስተሳሰብ ያላቸውና በራሳቸው ፍላጎት የታወሩ መሆናቸውን ያውቅ ነበር (ሉቃስ 5:15-16)። እያንዳንዱ የእግዚአብሔር አገልጋይ ይህንን ምሳሌነት ተከትሎ ከሰዎች በመነጠል ከአብ ጋር ሊገናኝ፤ በጸሎት ሊታደስና ሊነቃቃ ይገባል።

ኢየሱስ የአገልግሎቱን ምንነት ለሕዝቡ የሚያሳይበት ጊዜ ደረሰ። እርሱ የመጣው የታማሚዎችንና አጋንንት ያደሩባቸውን ሰዎች ችግር ከማቃለል ይልቅ ለላቀ ዓላማ ነበር። እነዚያ ተአምራት የሚደነቁ ቢሆኑም፤ ሰዎች ሊለማመዱት የሚገባቸው አንድ ታላቅ ነገር ነበር። ይኸውም ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ሊገቡ መቻላቸው ነበር! ከሚፈጽማቸው አካላዊ ተአምራቶች በስተጀርባ ያሉትን መንፈሳዊ ትምህርቶች መረዳት ያስፈልጋቸው ነበር።

በዚህ ክፍል፤ ጌታችን በእርሱ ለሚያምኑ ሰዎች ሦስት ግሩም ገጸ በረከቶች ማምጣቱን ተናግሯል። እነዚህም የኃጢአት ይቅርታ (ማር. 2:1-12)፤ ፍጻሜ (2:13-22) እና ነጸ መውጣት ናቸው (2:23-3:12)።

1. የኃጢአት ይቅርታ (ማርቆስ 2:1-12)

ይህ ክስተት የተፈጸመው በራሱ ቤት ወይም በጴጥሮስ ቤት ውስጥ መሆኑ ግልጽ አይደለም። እንግዳ ተቀባይነት ከምሥራቃውያን ሕግጋት አንዱ በመሆኑ፤ የቅፍርናሆም ሰዎች

ግብዣ ሳይጠብቁ ኢየሱስ ወደነበረበት ቤት መጡ። ይህም እውነተኛ ችግር ከነበረባቸው ሰዎች አንዳንዶቹ ወደ ኢየሱስ ቀርበው ሊረዱ የማይችሉበትን ሁኔታ አስከተለ። ነገር ግን የሽባው ወዳጆች የነበሩት አራት ሰዎች ጣሪያውን ቀድደው በሽተኛውን ለማስገባትና ፈውስን እንዲያገኝ ለማገዝ ወሰኑ። ኢየሱስም ግለሰቡን ፈወሰው። ይህ የፈውስ ተአምር ጌታችን ስለ ይቅርታ ጠቃሚ ትምህርት የሚያስተምርበትን ዕድል አመቻችለት።

ይህንን ትዕይንት በጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ዓይን ለማየት ሞክር። ኢየሱስ ቀና ሲል አራቱን ሰዎችና የታመመ ጓደኛቸውን ተመልከተ። ቤቶቹ ብዙውን ጊዜ በውጭ ደረጃዎች መግባት የሚያስችሉ ጠፍጣፋ ጣሪያዎች ነበሯቸው። የቤቱን ጣሪያና ሣር ከፍቶ በሽተኛውን እስከነ አልጋው ማሳለፍ ከባድ ተግባር አልነበረም።

የእነዚህን ሰዎች አንዳንድ ባሕርያት ማድነቅ ይኖርብናል። በእነዚህ ሰዎች ሕይወት እኛን «ሰው አጥማጆች» ሊያሰኙ የሚገቡ ብቃቶች ሊታዩብን ይገባል። በአንድ በኩል፣ ለጓደኛቸው ከልባቸው በመራራት ዕርዳታ የሚያገኝበትን መንገድ ፈልገዋል። ኢየሱስ ችግሩን እንደሚያስወግድለት አምነው ነበር። ስለ ጉዳዩ መጸለይ ብቻ ሳይሆን ለጸሎታቸው የመፍትሔ እርምጃ ጭምር ወሰዱ። አስቸጋሪ ሁኔታዎች ተስፋ እንዲያስቆርጧቸው አልፈለጉም ነበር። አብረው በመሥራት አንድ የተለየ ነገር ለማድረግ ፈለጉ። ኢየሱስም ለጥረታቸው ሽለማቸው (ከሣቸው) «ዛሬ ኢየሱስን ለማግኘት መሞከሩ ዋጋ የለውም። ምናልባት ነገ ተመልሰን ብንመጣ ይሻላል» ማለቱ ይቀላቸው ነበር። በጥረታቸው መግፋታቸው ግን ጠቀማቸው።

ጌታችን ወደ ታች ሲመለከት፣ ሽባው ከአልጋው ላይ ተኝቶ አገኘው። ወዲያውም ኢየሱስ ወደ ሰውዬው ዋና ችግር ወይም ኃጢአት ዘልቆ ገባ። በሽታ ሁሉ የኃጢአት ውጤት ባይሆንም (ዮሐ. 9:1-3 አንብብ)፣ የዚህ ግለሰብ ሽባነት ግን ለእግዚአብሔር ባለመታዘዙ ምክንያት የደረሰበት በሽታ ነበር። ኢየሱስ ሽባነቱን ከመፈወሱ በፊት ለልቡ ሰላምን በማወጅ ኃጢአቱ እንደተሰረየለት ገለጸለት። የኃጢአት ይቅርታ ኢየሱስ ሊፈጽመው የሚችለው

ትልቁ ተአምር ነበር። ይህ ትልቁን ፍላጎት የሚያሟላ፣ ትልቁን ዋጋ የሚጠይቅ፣ እንዲሁም ትልቁን በረከትና እጅግ ዘላቂ ውጤቶችን የሚያስከትል ተአምር ነበር።

ከዚያም ኢየሱስ ዙሪያ-ገባውን በመመልከት፣ ሊሰልሉት የመጡ ተቺዎችን አየ (ሉቃስ 5:17ን አንብብ)። እነዚህ የሃይማኖት መሪዎች የሕዝቡን ሃይማኖታዊ ሕይወት የሚቆጣጠሩ በመሆናቸው የዚህን አዲስ መምህር አገልግሎት የመመርመር መብት ነበራቸው (ዘጸግ. 13)። ነገር ግን ኑፋቱን በሚያፈላልግ የትችት አሳብ ሳይሆን፣ እውነትን በሚሻ ግልጽ በሆነ አእምሮ መምጣት ይገባቸው ነበር። በይሁዳ ውስጥ የነበረው የተወሰነ አሉታዊ አመለካከት (ዮሐ. 4:1-4) በዚህ ጊዜ ገሊላን ወርሯት ነበር። ይህም ጌታችንን ወደ እስራትና ሞት ያደረሱት ይፋዊ ተቃውሞዎች ጅማሬ ነበር። ዝናው እጅግ እየገነነ በመምጣቱ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች ችላ ብለው ላያልፉት ወሰኑ። እነዚህ ሰዎች በጠዋት ተነሥተው በመምጣታቸው ልክ ድርጊቱ በሚታይበት ሰዓት በቦታው ተገኝተው ነበር። ወይም ኢየሱስ በቸርነቱ የፊት መቀመጫ ሰጥቷቸው ይሆናል? ማን ያውቃል!

ጌታችን ወደ ሰዎቹ ልብ በተመለከተ ጊዜ፣ በልባቸው ውስጥ ያለውን የትችት መንፈስ አየ። እግዚአብሔርን ሰድበሃል ብለው እንደሚከሱትም አወቀ። ኃጢአትን ሊያስተሰርይ የሚችለው እግዚአብሔር ብቻ መሆኑ እየታወቀ፣ ኢየሱስ ሽባውን «ኃጢአትህ ተሰረየችልህ» ማለቱ የሃይማኖት መሪዎቹን አሳስባቸው። ኢየሱስ አምላክ ነኝ ማለቱ እንደሆነ ገባቸው!

ወዲያውኑ ግን ልባቸውን በማንበብና አሳባቸውን በማጋለጥ አምላክነቱን አረጋገጠላቸው (ዮሐ. 2:25፤ ዕብ. 3:13 አንብብ)። «ምክንያታዊ» ክርክሮችን ይወዱ ስለነበር፣ የሚያስቡበትን ነገር ሰጣቸው። አንድን ሰው ከመፈወስና ኃጢአቱ እንደተሰረየለት ከመናገር የቱ ይቀልላል? ሲል ጠየቃቸው። በግልጽ እንደሚታወቀው፣ የአንድ ሰው ኃጢአት እንደተሰረየ መናገሩ ቀላል ነው። ምክንያቱም መሰረይ አለመሰረዩን ሊያረጋግጥ የሚችል ሰው አይኖርም። ስለሆነም፣ ኢየሱስ የተናገረውን ቃል ለማረጋገጥ ሰውዬውን ወዲያውኑ አድኖ ወደ ቤቱ ሰደደው።

የሰውዬው አካል መፈወስ የነፍሱን መፈወስ የሚያሳይ ማረጋገጫ ነበር [መዝ. (103):3]። ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ሰውዬውን መፈወስም ሆነ ኃጢአቱን ማስተሰረይ አይችሉም ነበር። ስለሆነም፣ በራሳቸው ወጥመድ ተጠምደውና በራሳቸው አሳብ ተኮንነው ተመለሱ።

ኢየሱስ የሰውዬውን ኃጢአት በማስተሰረይና አካላቱን በመፈወስ ብቻ ሳይሆን ራሱንም «የሰው ልጅ» ነኝ ብሎ በመጥራት፣ አምላክነቱን አረጋግጧል። ይህ ስያሜ በማርቆስ ወንጌል ውስጥ አሥራ ሁለት ጊዜያት ተጠቅሷል። ከእነዚህም አሥራ ሁለቱ የተጠቀሱት ጴጥሮስ በ8:29 ኢየሱስ የእግዚአብሔር ቅቡዕ (ክርስቶስ) መሆኑን ከመሰከረ በኋላ ነው (2:10፣ 28፣ 8:31፣ 38፣ 9:9፣ 12:31፣ 10:33፣ 45፣ 13:26፣ 34፣ 14:21፣ 41፣ 62)። ይህ መሢሐዊ መጠሪያ በመሆኑ (ዳን. 7:13-14)፣ አይሁዶች በዚያ መልኩ መተርጉማቸው ግልጽ ነበር። ኢየሱስ በወንጌላት ውስጥ ሰማንያ ጊዜያት ያህል ይህንን ስያሜ ተጠቅሞበታል።

የሃይማኖት መሪዎቹ በዚያን ጊዜ ልባቸውን ለእውነት ቢከፍቱት ኖሮ፣ ምን ይማሩ ነበር? በአንድ በኩል፣ ኃጢአት እንደ በሽታ፣ ይቅርታን ማግኘት ደግሞ ከበሽታ እንደ መዳን መሆኑን ይማሩ ነበር። ይህ በብሉይ ኪዳን መጻሕፍት የተገለጸ በመሆኑ፣ አዲስ እውነት አልነበረም [ኢሳ. 1:5-6፣ 16:20፣ መዝ. (103):3 አንብብ]። ልዩነቱ በዚህ ጊዜ በዓይኖቻቸው ፊት በግልጽ መታየቱ ነበር። በተጨማሪም፣ የናዝሬቱ ኢየሱስ ክርስቶስ ኃጢአትን የማስተሰረይ ሥልጣን ያለው አዳኝ መሆኑን ሊገነዘቡ ይችሉ ነበር። ለፈጸሟቸውም ኃጢአቶች ይቅርታ ሊያገኙ ይችሉ ነበር። ከንስሐ ልብ ይልቅ ተቺ መንፈስ ይዘው በመምጣታቸው ምንኛ ታላቅ ዕድል አምልጧቸዋል።

2. ፍጻሜ (ማርቆስ 2:13-22)

ብዙም ሳይቆይ ኢየሱስ የአይሁድ ማኅበረሰብ ከሚያገልግቸው ሰዎች ጋር መተባበሩ በግልጽ እየታየ መጣ። ቀረጥ ሰብሳቢው ሳይቀር ከደቀ መዛሙርቱ መካከል እንዲቀላቀል ጠርቶታል። አብዛኞቹ ቀረጥ ሰብሳቢዎች ታማኞች ባይሆኑም፣ ሌዊ እንደዚያ

ዓይነት ሰው መሆን አለመሆኑ አልተገለጸም። ነገር ግን ሌዊ ለሄሮድስ አንቲጳስና ለሮማውያን ማገልገሉ ብቻ በታማኝ አይሁዶች ለመወገዝ ያበቃው ነበር። ኢየሱስ በጠራው ጊዜ ግን ሌዊ አልተከራከረም፤ አልዘገየምም። ሮማውያን ሥራውን መልሰው እንደማይሰጡት ቢያውቅም፤ ብድግ ብሎ ኢየሱስን ተከተለው። የሚመለስበትን ድልድይ አፍርሶ በመሄድ (ሁሉንም ነገር ከጎላው ትቶ - ሉቃስ 5:28)፤ በአዲስ ስም ተጠራ- «ማቴዎስ ማለት የእግዚአብሔር ስጦታ» ማለት ነው። ከ«ኃጢአተኛ» ጓደኞቹ አንዳንዶቹ ከጌታ ኢየሱስ ጋር እንዲገናኙ ም ጋበዛቸው። እነዚህ ሰዎች እንደ እርሱው ሁሉ ሕጉን ያልተከተሉ ወይም ለሃይማኖታዊ ጉዳዮች ትኩረት ያልሰጡ አይሁዳውያን ነበሩ። ኢየሱስ የፈለገው እንዲህ ዓይነቶቹን ሰዎች ነበር።

ተቺዎች በስፍራው መኖራቸው የማይቀር ነበር። ነገር ግን ጌታችን ጥያቄያቸውን ተጠቅሞ ስለ ራሱና ሊያከናውን ስለመጣበት መንፈሳዊ ሥራ እንግዶቹን አስተምሯል። ሦስት አስገራሚ ንጽጽሮችን በመጠቀም ተልዕኮውን አብራራ።

ሐኪም (2:16-17)። ምንም እንኳን በሃይማኖት መሪዎች የተወገዙ ቢሆኑም፤ ኢየሱስ እነዚህን ሰዎች እንደተገለሉ አድርጎ አልቆጠረም። የማቴዎስ ጓደኞች ሐኪም የሚያስፈልጋቸው በሽተኞች ሲሆኑ፤ ኢየሱስ ደግሞ ሐኪም ነበር። ኃጢአት ከበሽታ፤ ይቅርታ ደግሞ ፈውስን ከማግኘት ጋር ሊነጻጸር እንደሚችል ቀደም ብለን ተመልክተናል። አሁን አዳኞችን ከሐኪም ጋር ሊነጻጸር እንደሚችል እንረዳለን። እርሱ በችግራችን ጊዜ ወደ እኛ መጥቶ ፍጹም የሆነ ምርመራ ያካሂዳል። የማያዳግም የተሟላ መድኃኒት ይሰጠናል። ይህም ሁሉ የሚከናወነው በራሱ አሳብ ነው። ምንኛ አስደናቂ ሐኪም ነው።

ነገር ግን ኢየሱስ የኃጢአት በሽታቸውን የማይፈውስላቸው ሦስት ዓይነት «በሽተኞች» አሉ። እነዚህም፤ (1) ስለ እርሱ የማያውቁ፤ (2) ስለ እርሱ እያወቁ ሊያምኑት የማይፈልጉና (3) እርሱ እንደሚያስፈልጋቸው የማያምኑ ናቸው። ጸሐፍትና ፈሪሳውያን በሦስተኛው ምድብ ውስጥ ይገባሉ። ዛሬ በራሳቸው ጽድቅ የሚተማመኑ ኃጢአተኞችም እንዲሁ ናቸው።

የእግዚአብሔር ፍርድ የሚገባን ኃጢአተኞች መሆናችንን ካልተቀበልን፤ ደኅንነትን ልናገኝ አንችልም። ኢየሱስ የሚያድነው ኃጢአተኞችን ብቻ ነው (ሉቃ. 19:10)።

እንደ ነቢያት ዘመን ሁሉ፤ በኢየሱስ ዘመን የሰዎችን መንፈሳዊ ሕይወት እንፈውሳለን የሚሉ፤ ዳሩ ግን ውጤታማ መፍትሔ ሊያቀርቡ የማይችሉ ሰዎች ነበሩ። ኤርምያስ በዘመኑ የነበሩት ካህናትና ነቢያት ለሕዝቡ የውሽት ተስፋ ከመስጠት ያለፈ ተግባር የማያከናውኑ ከንቱ ሐኪሞች በመሆናቸው፤ ገሥጿቸዋል። «የሕዝቤንም ሴት ልጅ ስብራት በጥቂቱ ይፈውሳሉ፤ ሰላም ሳይሆን፡- ሰላም ሰላም ይላሉ» (ኤር. 6:14፤ 8:11)። መሠረታዊ ችግር ወደ ሆነው የልብ ኃጢአት ጠልቀው ሳይገቡ ደካማ መድኃኒታቸውን ላይ ላዩን በሚታዩ ምልክቶች ላይ ይጨምሩ ነበር (ኤር. 17:9)። ዛሬ ከእንደዚህ ዓይነት ከንቱ ሐኪሞች መጠንቀቅ አለብን።

መሸራው (2:18-20)። የመጀመሪያው ጥያቄያቸው የኢየሱስን የንደኝነት ዓይነት የሚመለከት ሲሆን፤ ሁለተኛው ኢየሱስ ለምን በገበታው ላይ ከነበሩት ሰዎች ጋር መልካም ግንኙነት እንደሚያደርግ የሚመረምር ነበር። መጥምቁ ዮሐንስ ከሰዎች ተለይቶ የሚኖር ሲሆን፤ ኢየሱስ ግን የምግብ ግብዣዎችን ይቀበል፤ ከልጆች ጋር ይጫወትና ከሰዎች ጋር መሰባሰብን ይወድ ነበር (ማቴ. 11:16-19)። የዮሐንስ ደቀ መዛሙርት ኢየሱስን በግብዣው ላይ በመመልከታቸው ግራ ሳይገባቸው አልቀረም። አክራሪዎቹ የፈረሳውያን ደቀ መዛሙርትም (ማቴ. 23:15 አንብብ) በግራ መጋባቱ ተባበሯቸው።

ኢየሱስ ኃጢአተኞችን ለመለወጥ እንጂ በራሳቸው ጽድቅ የሚመጸደቁትን ሰዎች ለማበረታታት እንዳልመጣ ቀደም ሲል አስረድቷል። አሁን ደግሞ ደስታን እንጂ ኃዘንን ለማምጣት አለመምጣቱን ይነግራቸዋል። ጸሐፍትና ፈሪሳውያን በሕዝቡ ላይ ከጫኑት ሕግ አጥባቂነት የተነሣ፤ የአይሁዶች ሃይማኖት እንደ ከባድ ሽክም የሚያስጨንቅ ነገር ሆኖ ነበር። ድህው ኅብረተሰብ ለመታዘዝ በማይችላቸው ሕጎችና ደንቦች ሳቢያ ጉብጦ ለመኖር ተገድዶ ነበር (ማቴ. 23:4)። ኢየሱስ «ሕይወት መቃብር ቤት መሆን የለባትም»፤ እግዚአብሔር ሕይወት የሰርግ በዓል

እንድትሆን ይፈልጋል! እኔ መሽራው ነኝ። እነዚህ ሰዎች ደግሞ ዕድምተኞቹ ናቸው። የሰርግ ዕድምተኞች መደሰት የለባቸውምን?» ሲል ነገራቸው።

አይሁዶች በብሉይ ኪዳን እስራኤል ከእግዚአብሔር ጋር ያላትን ግንኙነት ለማብራራት ከተሰጡት ምሳሌዎች አንዱ ጋብቻ መሆኑን ያውቁ ነበር። «ከያህዌ ጋር ጋብቻ የፈጸሙ» በመሆናቸው የእርሱ ብቻ ነበሩ (ኢሳ. 54:5፤ ኤር. 31:32)። ሕዝቡ ብዙ ጊዜ እንደሚያደርጉት ለባዕድ ጣዖታት በሚሰግዱበት ጊዜ፤ «መንፈሳዊ ዝሙት» ይፈጽሙ ነበር። ለባላቸው ታማኞች ባለመሆናቸው መቀጣት ነበረባቸው። የትንቢተ ሆሴዕ ዋንኛ ጭብጥ እግዚአብሔር ለዘማዊት ሚስቱ ያለውን ፍቅርና ሕዝቡን ወደ ሞገሱ ለመመለስ መፈለጉን የሚያመለክት ነው።

መጥምቁ ዮሐንስ ኢየሱስ መሽራ መሆኑን ቀደም ሲል ገልጿል (ዮሐ. 3:29)። ጌታችንም የመጀመሪያውን ተአምር ደስታ በሰፈነበት የጋብቻ ዓውድ ላይ ፈጽሟል (ዮሐ. 2:1-11)። አሁን ሕዝቡ ወደ ሰርጉ እንዲመጡ እየጋበዘ ነበር። ክርስቲያን መሆን የጋብቻ ግንኙነት ከመመሥረት ጋር የሚመሳሰል ነገር ነው (ሮሜ 7:1-4 አንብብ— «ለእርሱ ትሆኑ ዘንድ»)። ሁለት ሰዎች በመተዋወቃቸው ወይም ጠንካራ የፍቅር ስሜት ስላላቸው ብቻ አይጋቡም። ለመጋባት ከፈለጉ፤ አንዱ ራሱን ለሌላው መስጠትና ይህንንም መስጠት ይፋዊ ማድረግ አለባቸው። በአብዛኞቹ ማኅበረሰቦች፤ ወንዱና ሴቷ «አዎን» በማለት ይህንን መስጠት በአደባባይ ይመሰክራሉ።

ከኃጢአት መዳን ስለ ክርስቶስ ከማወቅ ወይም ለክርስቶስ የፍቅር ስሜት ከማሳየት የጠለቀ ነው። ደኅንነት የሚመጣው አንድ ሰው ራሱን ለክርስቶስ «አዎን» ብሎ ሲሰጥ ነው። በዚህ ጊዜ አማኑ በክርስቶስ ስም በመጠራት፤ ሀብቱንና ኃይሉን በመካፈል፤ በፍቅሩና በጥበቃው ደስ በመሰኘትና አንድ ቀን በከበረው ሰማያዊ ቤቱ ውስጥ በመኖር፤ ከመቅጽበት ወደ መንፈሳዊ የጋብቻ ግንኙነት ይገባል። ከክርስቶስ ጋር ይህንን ግንኙነት በምትመሠርትበት ጊዜ ከችግሮችና መከራዎች ባሻገር፤ ሕይወት የሰርግ ደስታ ይሆንልሃል።

ቁጥር 20 ስለ መጭው የጌታችን ሞት፣ ትንሣኤና ወደ መንግሥተ ሰማይ መመለስ ፍንጭ ይሰጣል። ገና ከሥልጣናቸው መጀመሪያ ላይ የነበሩ ደቀ መዛሙርቱ የተናገረውን አሳብ የተረዱት አይመስልም። ነገር ግን ኢየሱስ ይህን ሲል ወደ ሰማይ በሚሄድበት ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ደስታን በኃዘን እንደሚተኩ መግለጹ አልነበረም። እርሱ ለማስተላለፍ የፈለገው መልእክት አልፎ አልፎ መጸሙ ወደፊት ተገቢ እንደሚሆንና የአማኞች ተለምዶ ልምምድ የደስታ ሕይወት ሊሆን እንደሚገባ ነው።

ልብሱና አቁማዳው (2:21-22)። ኢየሱስ ስለ አገልግሎቱ ሁለት ጠቃሚ ትምህርቶችን አስተምሮናል። (1) እርሱ የመጣው ኃጢአተኞችን ለማዳን እንጂ ሃይማኖተኞችን ለመጥራት አልነበረም። (2) እርሱ የመጣው ደስታን እንጂ ኃዘንን ለማምጣት አልነበረም። ሦስተኛው ትምህርቱ ደግሞ እርሱ የመጣው አዲሱን ለማስተዋወቅ እንጂ አሮጌውን ለመጠጋገን አይደለም።

የሃይማኖት መሪዎች በጌታችን ትምህርት በመደነቃቸው፣ ምናልባትም አንዳንድ አሳቦችን የሃይማኖታዊ ልማዳቸው አካላት ለማድረግ ሳይፈልጉ አልቀረም። ከፈሪሳውያን አይሁዳዊነትና ከኢየሱስ ክርስቶስ የተወጣጡ ምርጥ ምርጥ አሳቦችን አቻችለው ለመጠቀም ተስፋ ያደርጉ ነበር። ኢየሱስ ግን ይህ የማያስኬድ መሆኑን ገለጸላቸው። ይህ ካልተቀደደ አዲስ ልብስ ላይ መጣፊያ አንሥቶ በአሮጌ ልብስ ላይ እንደ መለጠፍ ነበር። ይህ በሚሆንበት ጊዜ አዲሱ ልብስ ይበላሻል። አሮጌው ልብስ በሚታጠብበት ጊዜም መጣፊያው ይባጭቀዋል (ሉቃስ 5:36-39 አንብብ)። ወይም ደግሞ፣ የዚህ ዓይነቱ ተግባር አዲስን የወይን ጠጅ በአሮጌ አቁማዳ ውስጥ እንደ ማስቀመጥ ነበር። የወይን ጠጅ መብሰልና መፍላት ሲጀምር፣ አሮጌው አቁማዳ ይፈነዳል። ይህም ወይኑንም ሆነ አቁማዳውን ከጥቅም ውጭ ያደርገዋል።

ኢየሱስ የመጣው አዲሱን ትምህርት ለመጀመር እንጂ ከአሮጌው ጋር ለማዋሐድ አልነበረም። የሙሴ ትምህርት ያረጀና ለመጥፋት የተዘጋጀ ነበር (ዕብ. 8:13)። ኢየሱስ በደሙ አዲስ ቃል ኪዳን ይመሠርት ነበር (ሉቃስ 22:19-20)። ሕጉ ጽላቶች

ላይ ሳይሆን፤ በሰዎች ልብ ላይ ይጻፋል (ዕብ.10:15-18፤ 2ኛ ቆሮ.3:1-3 አንብብ)። በውስጣቸው የሚኖረው መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር ሕዝብ የሕጉን ጽድቅ እንዲያሟሉ ይረዳቸዋል (ሮሜ 8:1-4)።

ኢየሱስ ይህንን ማብራሪያ በመጠቀም በመቻቻል የሚመሠረተውን «የዓለም ሃይማኖት» ተወዳጅ አስተሳሰብ ለአንዴና ለመጨረሻ ጊዜ ውድቅ አድርጎታል። መልካም አስተሳሰብ የነበራቸውና ዳሩ ግን መንፈሳዊ ዕውርነት ያጠላባቸው መሪዎች ከእያንዳንዱ ሃይማኖት ምርጥ ምርጡን አሳብ በመውሰድና ከክርስትና እምነት ታላላቅ ትምህርቶች ጋር በማዋሐድ ሰዎች ሁሉ የሚቀበሉትን ሰው - ሠራሽ እምነት መፍጠር አስፈላጊ መሆኑን ገልጸው ነበር። የክርስትና እምነት ግን ባሕርዩ ሊቀየጥ የማይችል ነው። የትኛውንም ሌላ እምነት እንደ አቻው ወይም የበላዩ አድርጎ አይቀበልም። «መዳንም በሌላ በማንም የለም፤ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና» (ዮሐ. 4:12)።

ደኅንነት የሰው ሕይወት በክፊል የሚጠገንበት ሳይሆን፤ ሙሉ በሙሉ አዲስ የጽድቅ ልብስ የሚጎናጸፍበት ነው (ኢሳ. 61:10፤ 2ኛ ቆሮ. 5:21)። የክርስትና ሕይወት አዲሱና አሮጌው የሚቀላቀልበት ሳይሆን፤ አሮጌው በአዲሱ ተፈጻሚ የሚሆንበት ነው። አንድን ነገር በሁለት ነገሮች ማውደም ይቻላል። በማፍረስ ወይም የራሱን ዕድገት እንዲፈጽም በማድረግ። ለምሳሌ ያህል፤ የዋርካን ዛፍ ፍሬ በመደሻ ቀጥቅጦህ ልታጠፋ ትችላለህ። ወይም ተክለህ ወደ ዋርካ ዛፍነት ልትለውጠው ትችላለህ። በሁለቱም መንገድ ፍሬው ይጠፋል። በሁለተኛው መንገድ ግን ፍሬው የጠፋው ከፍጻሜ በመድረስ ነው- ወደ ዛፍ በመለወጡ።

ኢየሱስ የሙሴን ሕግ ትንቢቶች፤ አምሳያዎችና ግዴታዎች አሟልቷል። ፍጹም የሆነው መሥዋዕት ለዓለም ኃጢአት በተሠዋ ጊዜ ሕጉ በጎልጎታ ተፈጸመ (ዕብ. 8-10)። በኢየሱስ ክርስቶስ በምታምንበት ጊዜ፤ የአዲሱ ፍጥረት አካል ትሆናለህ (2ኛ ቆሮ. 5:17)። ይህም ሁልጊዜም አዳዲስ የጸጋና የክብረ ልምምዶችን ያስከትላል። ሰዎች ሕያው መንፈሳዊ እውነትን ሊከተሉ ሲችሉ፤ በሞተ ሃይማኖታዊ ልማድ ላይ የሙጥኝ

ማለታቸው አሳዛኝ ነገር ነው። እውነተኛው ነገር ከተገለጠ በኋላ ለምን ጥላውን እንመርጣለን? (ዕብ. 10:ከ1 ጀምሮ)። በኢየሱስ ክርስቶስ እግዚአብሔር ቃል የገባልን ነገሮች ሁሉ ተፈጽመዋል (2ኛ ቆሮ. 1:20)።

3. ነጻነት (ማርቆስ 2:23-3:12)

አይሁዶች ሰንበትን እንደ ቅዱስ ቀን ያከብሩት ነበር። እግዚአብሔር ለእስራኤላውያን የሰንበትን ቀን የሰጠው ከግብጽ አገር ከወጡ በኋላ ነበር (ነሀ. 9:14)፤ ዘጸ. 20:8-11)። ይህም በእስራኤላውያንና በያህዌ መካከል ልዩ ምልክት ነበር (ዘጸ. 31:13-17)። እግዚአብሔር ለሌላ ሕዝብ የሰንበትን ቀን እንደ ሰጠ የሚያመለክት አሳብ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አይገኝም። ስለሆነም፤ ኢየሱስ የሰንበት ልማዶችን በግልጽ መተላለፉ በሃይማኖቱ ላይ ጦርነትን እንደ መክፈት ነበር። ዘመቻውን የጀመረው ለሠላሳ ስምንት ዓመታት ታሞ የቆየ ሰው በመፈወስ ሲሆን (ዮሐ. 5)፤ ከዚያ በኋላ በዚህ ክፍል ውስጥ የተዘረዘሩት ክስተቶች ተከትለዋል።

የአይሁድ ባሕል በሰንበት ቀን ሊከናወኑ የማይችሉትን ሠላሳ ዘጠኝ ተግባራት ይዘረዝራል። ሙሴ በሰንበት ቀን መሥራት የተከለከለ መሆኑን ቢገልጽም፤ ሊሠሩ የማይችሉትን ነገሮች በሰፊው አልዘረዘረም (ዘጸ. 20:10)። ምግብ ለመሥራት እሳት ማቀጣጠል (ዘጸ. 35:3)፤ የማገዶ እንጨት መስብሰብ (ዘገ-ል. 15፡ ከ32 ጀምሮ)፤ ዕቃ መሸከም (ኤር. 17፡ ከ21 ጀምሮ)፤ ወይም መነገድ (ነሀ. 10:31፤ 13:15፤ 19) የተከለከለ መሆኑ ተገልጿል። የአይሁድ ባሕል ግን ሰዎች በሰንበት ቀን ምን ያህል ርቀት እንደሚጓዙ ጭምር ደንግጓል (ሁለት ሺህ ክንድ፤ በኢያሱ 3:4 ላይ በመመሥረት)። በአጭሩ፤ የሰንበት ቀን በሕዝቡ ጫንቃ ላይ የወደቀ የከፍተኛ ሽክም ምልክት ወደ መሆኑ ደረጃ ደርሶ ነበር።

ጌታችን በቤተሳይዳ አንድ ሰው ከፈወሰ በኋላ በሰንበት ቀን በእርሻ ውስጥ እያለፈ እሽት በመቅጠፍ ደቀ መዛሙርቱም እሽት ቀጥፈው በእጆቻቸው እያሹ እንዲበሉ በመፍቀዱ፤ ቀጣዩን «ሰንበት የመተላለፍ» ተግባር ፈጽሟል። አንድ ሰው የማከማቻ ወይም የማጨጃ መሣሪያ ሳይጠቀም በተራበ ጊዜ ከሰው እርሻ

ላይ ፍራፍሬ ወይም ጥራጥሬ መብላቱ የተከለከለ አልነበረም (ዘዳግ. 23:24-25):: ፈሪሳውያንን ያበሳጫቸው ይኼ አልነበረም:: እነርሱን ያበሳጫቸው ደቀ መዛሙርቱ በሰንበት ቀን መሥራታቸው ነበር!

ማቴዎስ በዚህ ጉዳይ ላይ የጻፈውን ክፍል ስትመለከት፤ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ለመከላከል ሦስት የመከራከሪያ አባባችን እንዳቀረበ ትገነዘባለህ:: እነዚህም፤ ዳዊት ያከናወነው ተግባር (12:3-4)፤ ካህናት የሚያደርጉት (ቊ. 5-6) እና ነቢዩ ሆሴዕ የተናገረው ናቸው (ቊ. 7-8):: ሮማውያን የሆኑት የማርቆስ አንባቢዎች ለአይሁድ ነቢያትና ካህናት ፍላጎት ስለማይኖራቸው፤ ማርቆስ ሮማውያን በታላቅ ጀግንነቱና በንጉሥነቱ የሚያውቁትን ዳዊትን ለመጥቀስ መርጧል:: ክርክሩ ትክክለኛ ነው:: የተራበ ንጉሥና ጭፍሮቹ ከመገናኛ ድንኳን ውስጥ የተቀደሰ ዳቦ አንሥተው ሊበሉ ከቻሉ (1ኛ ሳሙ. 21:1-6)፤ የሰንበት ጌታም ደቀ መዛሙርቱ ከእርሻው እሾት እንዲቀጥፉ ማድረጉ ትክክል ነው:: ዳቦው ለካህናት ብቻ የተፈቀደ በመሆኑ፤ ዳዊት በግልጽ የሰፈረ ሕግ ጥሷል (ዘሌዋ. 24:5-9):: ደቀ መዛሙርቱ የተላለፉት ግን ሰው ሠራሹን ልማድ ብቻ ነበር:: የሰዎችን ፍላጎት ማሟላቱ ሃይማኖታዊ ልማዶችን ከመጠበቅ የበለጠ እግዚአብሔርን ደስ ያሰኘዋል:: የፈሪሳውያን ፍላጎት ቅደም ተከተል ግራ የተጋባ ነበር::

ኢየሱስ አብያታር ሊቀ ካህናት መሆኑን የጠቀሰው በስሕተት ይሆን? የአብያታር አባት የሆነው አቤሜሌክ በ1ኛ ሳሙኤል 21 ውስጥ ሊቀ ካህናት እንደሆነ ተገልጿል (1ኛ ሳሙ. 22:20):: ከዚህ አንጻር፤ የጌታችን ቃል በ1ኛ ሳሙኤል ውስጥ ከሰፈረው ጋር የሚቃረን ይመስላል:: ነገር ግን ምንም የሚቃረን ነገር የለውም:: አባትና ልጅ በሁለቱም ስሞች ሊጠሩ ይችላሉ (1ኛ ዜና 18:16 እና 24:6፤ 1ኛ ሳሙ. 22:20 እና 2ኛ ሳሙ. 8:17):: በተጨማሪም፤ ጌታችን «አብያታር» የሚለውን ስም የተጠቀመው ከግለሰቡ ይልቅ የብሉይ ኪዳን ምንባብን ለማመልከት ሊሆን ይችላል:: መዛግብቶቻቸው በአሁኑ መጽሐፍ ቅዱሶቻችን ውስጥ የሚገኙትን ምንባቦችና ቁጥሮች የሚመስሉ

አከፋፈሎች ስላልነበሯቸው አይሁዶች የቃሉን ክፍሎች የሚለዩት በዚህ መንገድ ነበር (ማር. 12:26 አንብብ)።

በዚያኑ የሰንበት ዕለት፤ ጌታችን ለአምልኮ ወደ ምክራብ ሄደ። በዚያም፤ ሆን ብሎ አንድን ሰው ፈወሰ። የሰንበት ቀን እስኪያልፍ ሊጠበቅ የሚችል ቢሆንም፤ የፈሪሳውያንን የሕግ አጥባቂነት ባሕል ለመፈታተን ፈልጎ ነበር። በዚህ ጊዜ ፈሪሳውያኑ (ሉቃስ 6:7) ዓይኖቻቸውን በሰፊው ከፍተው ሲፈውስ ለመያዝ ይጠባበቁ ነበር። ጌታችን በማርቆስ 3:4 ያነሣቸውን ጥያቄዎች ጠላቶቹ ሊመልሱለት አልቻሉም። ክፋት የሰንበትን ዕለት ጨምሮ ሁልጊዜም እየሠራ፤ ደግነትስ ለምን ተግባሩን አያከናውንም? ሞት ሁል ጊዜም በሥራ ላይ ነው። ነገር ግን ይህ ሕይወትን ለማዳን እንዳንጥር ሊያደናቅፈን አይገባም።

ኢየሱስ «የልባቸውን ድንዳኔ» መመልከት የቻለ ሲሆን፤ ኃጢአታቸው አስቆጥቶታል። ጌታችን በቀራጮችና ኃጢአተኞች ላይ ቁጣውን ባይገልጽም፤ በራሳቸው ጽድቅ የሚመጸደቁትን ፈሪሳውያን ተቆጥቷል (ማቴ. 23)። ከሰውዬው መፈወስ ይልቅ ልማዳቸውን ለመጠበቅ ይመርጡ ነበር። ሰውዬው ስለዚህ መንፈሳዊ ግጭት ብዙም የሚያውቀው አልነበረም። የጌታችንን ትእዛዝ ሰምቶ እጁን በመዘርጋት ነበር የተፈወሰው።

ፈሪሳውያን ኢየሱስ የፈጸመው ተግባር እጅግ ስላበሳጫቸው ከሄሮድስ ደጋፊዎች (ሄሮዲያኖች) ጋር ተባብረው ሊያሳስሩትና ሊያጠፉት ዕቅዶችን ያወጡ ነበር። ሄሮዲያኖች የሃይማኖት ፓሪቲዎች ሳይሆኑ፤ ንጉሥ ሄሮድስንና አገዛዙን የሚደግፉ ሰዎች ነበሩ። አብዛኞቹ አይሁዶች ሄሮድስን ስለሚንቁት ሕግጋቱን የሚታዘዙት ከልባቸው አልነበረም። ስለሆነም፤ አጥባቂዎቹ ፈሪሳውያን ታማኞች ካልሆኑ ፖለቲከኞች ጋር መተባበራቸው አስገራሚ ነው። ነገር ግን ሁለቱን ወገኖች ያስተባበረው የጋራ ጠላታቸው የሆነው ኢየሱስ ነበር።

ይህ የትብብር ተቃውሞ በደረሰበት ጊዜ ኢየሱስ ከአካባቢው ራቀ። ይህም ሆኖ፤ አሁንም ብዙ ሕዝብ ይከተሉት ነበር። እነዚህ ሰዎች መንፈሳዊ አስተሳሰብ ስላልነበራቸው፤ በኢየሱስ ላይ አደጋ

ሊያስከትሉበት ይችሉ ነበር። ባለሥልጣናቱ በሮማውያን ላይ የተቃውሞ ዓመፅ ይመራል ብለው ሊከሱት ይችሉ ነበር። ይህም ሆኖ፣ ኢየሱስ ሰዎች ወደ እርሱ ሲመጡ ይፈውሳቸውና ከአጋንንት ነፃ ያወጣቸው ነበር። አሁንም አጋንንት ማንነቱን እንዳይናገሩ በድጋሚ አስጠንቅቋቸዋል (ማር. 1:23-26)።

ጌታችን አሁን በአገልግሎቱ ችግር ገጥሞታል። መንፈሳዊ ልብ የሌላቸው ብዙ ሕዝብ እየተከተሉት ነበር። የሃይማኖት መሪዎች ሊያጠፉት ይፈልጉ ነበር። ከሄሮድስ ወዳጆችም አንዳንዶቹ በዚህ ጉዳይ ውስጥ እየተሳተፉ ነበር። ቀጣይ እርምጃው ሌሊቱን በጸሎት ማሳለፍ (ሉቃስ 6:12)፣ በሐዋርያነት ያግዙት ዘንድ አሥራ ሁለት ሰዎችን መጥራትና የመንግሥቱን መንፈሳዊ መሠረት የሚገልጸውን ስብከት ማቅረብ ነበር።

እርሱ ይቅርታን፣ ፍጻሜንና ነጻነትን ቢሰጣቸውም፣ ሊቀበሉት አልፈለጉም።

አንተስ ስጦታውን ተቀብለኸዋልን?

ባሪያው፣ ሕዝቡና መንግሥቱ

ማርቆስ 3:13-4:34

የእግዚአብሔር ባሪያ የሆነው ኢየሱስ በሚሄድበት ስፍራ ሁሉ በትምህርቱና በተለምዶቱ የተደነቁ ብዙ ሕዝብ ይከተሉት ነበር (ማር. 3:7-9፣ 20፣ 32፣ 4:1)። ኢየሱስ ባሪያ ሳይሆን «ዝነኛ» ብቻ ቢሆን ኖሮ፣ ሕዝቡን ለማስደለት ይሞክር ነበር (ማቴ. 11:7-15 አንብብ)። ነገር ግን ከሕዝቡ ፈቀቅ ብሎ በተለይ ደቀ መዛሙርቱን ያስተምር ጀመር። ወደ እርሱ ለመምጣት የሚጋፉት ሰዎች ከንቱዎችና ታማኝነት የጉደላቸው መሆናቸውን ያውቅ ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ግን ይህን አያውቁም ነበር። ደቀ መዛሙርቱ ለዚህ «ስኬት» ትኩረት እንዳይሰጡ፣ ስለ ሕዝቡና ስለ መንግሥቱ እውነቱን ሊያስተምራቸው ፈለገ። በዚህ ክፍል፣ ጌታችን ለሕዝቡ ጫና የሰጣቸውን ሦስት ምላሾች እንመለከታለን።

1. አዲስ ሕዝብ አቋቋመ (ማርቆስ 3:13-19)

የእስራኤል ነገዶች አሥራ ሁለት በመሆናቸው፣ የደቀ መዛሙርቱ ቊጥር አሥራ ሁለት መሆኑ አስፈላጊ ነበር። በዘፍጥረት ውስጥ እግዚአብሔር የያዕቆብን አሥራ ሁለት ልጆች ከመረጠ በኋላ፣ በዘጸአት ታላቅ ሕዝብ አድርጎ መሠረታቸው። የምድር ነገዶች ሁሉ የሚመኩበትን መሢሕ ወደ ምድር ለማምጣት እግዚአብሔር እስራኤልን መረጠ (ዘፍጥ. 12:1-3)። ነገር ግን እስራኤል በመንፈሳዊ ሕይወቷ በመዝቀጥ የራሷን መሢሕ ላለመቀበል ተዘጋጀች። እግዚአብሔር አዲስ ሕዝብ፣ የተለየ (የተገዛ) ሕዝብ ለመመሥረት ፈልጎ ነበር (1ኛ ጴጥ. 2:9)። አሥራ ሁለቱ ሐዋርያት የዚህ «መንፈሳዊ» ሕዝብ እምብርት ነበሩ (ማቴ. 21:43)።

ኢየሱስ እነዚህን አሥራ ሁለት ሰዎች ከመምረጡ በፊት ሌሊቱን ሲጸልይ አደረ (ሉቃስ 6:12)። አሥራ ሁለቱን የመረጣቸው ሦስት ዓላማዎችን በመያዝ ነበር። እነዚህም ዓላማዎች፣ (1) በራሱ ምሳሌና ትምህርት ማሠልጠን፣ (2)

ወንጌሉን እንዲሰብኩ መላክና (3) ሰዎችን እንዲፈውሱና አጋንንትን እንዲያስወጡ ሥልጣን መስጠት ነበሩ (ማር. 1:14-15፤ 38-39፤ 6:7-13 አንብብ)። እነዚህ አሥራ ሁለቱ እርሱ ወደ አብ ከተመለሰ በኋላ አገልግሎቱን የሚቀጥሉትን ሰዎች ያሠለጥኑ ነበር (2ኛ ጢሞ. 2:2)።

በአዲስ ኪዳን ውስጥ በሦስት ሌሎች ስፍራዎችም የአሥራ ሁለቱ ደቀ መዛሙርት ሰዎች ተዘርዝረዋል— ማቴ. 10:2-4፤ ሉቃስ 6:14-16፤ ዮሐዋ. 1:13። ሉቃስ ጌታችን «ሐዋርያት» የሚል ልዩ ስም እንደሰጣቸው ይነግረናል። ደቀ መዛሙር አንድን ተግባር እያከናወነ የሚማር ሰው ነው። (በአገራችን የቆሎ ተማሪ የደቀ መዛሙር አቻ ሊሆን ይችላል።) «ሐዋርያ» ለይፋዊ አገልግሎት ተልዕኮ ተሰጥቶት የተላከ ማለት ነው። ኢየሱስ ብዙ ደቀ መዛሙርት ቢኖሩትም፤ አሥራ ሁለት ሐዋርያት ብቻ ነበሩት። እነዚህም ልዩ «አምባሳደሮቹ» ነበሩ።

ዝርዝሮቹን በምታነጻጽርበት ጊዜ፤ ሰዎቹ ጥንድ ጥንድ እየሆኑ የተቀመጡ ይመስላል። ጴጥሮስና እንድርያስ፤ ያዕቆብና ዮሐንስ፤ ፊልጶስና በርተሎሜዎስ (ናትናኤል [ዮሐ. 1:45])፤ ቶማስና ማቴዎስ (ሌዊ)፤ የእልፍዮስ ልጅ ያዕቆብና ታዴዎስ (አስቆሮቱ ሳይሆን የያዕቆብ ልጅ የሆነው ይሁዳ [ዮሐ. 14:22])፤ ቀናተኛው ስምዎንና አስቆሮቱ ይሁዳ። ኢየሱስ ሐዋርያቱን ጥንድ ጥንድ አድርጎ ስለላካቸው፤ ስማቸውን ለመዘርዘር ይኼ ምክንያታዊ መንገድ ነበር (ማር. 6:7)።

የስምዎን ስሙ ጴጥሮስ «ዓለቱ» (ዮሐ. 1:40-42)፤ የሌዊ ደግሞ ማቴዎስ «የእግዚአብሔር ሰጦታ» ተብሎ ተቀይሯል። ያዕቆብና ዮሐንስ «ቦኤኔርጌስ — የነገድጓድ ልጆች» የሚል ቅጽል ስም ተሰጣቸው። ብዙውን ጊዜ ዮሐንስ የፍቅር ሐዋርያ እንደሆነ ብናስብም፤ ባሕርዩ ግን በመጀመሪያ እንደዚያ አልነበረም፤ ወንድሙ ያዕቆብም እንዲሁ (ማር. 9:38-41 እና 10:35-39፤ ሉቃስ 9:54-55)። ኢየሱስ ለክርስቲያናዊ አገልግሎት ሊታጩ የማይችሉ ከሚመስሉ የተለያዩ ሰዎች ጋር የሚያከናውነውን ተግባር መመልከቱ አበረታች ነገር ነው።

ማርቆስ የሚጽፈው ለሮማውያን አንባቢዎች በመሆኑ፤ «ቦአኔርጌስ» የሚለውን የዕብራይስጥ ቃል ፍች ሰጥቷል። በዚህ ወንጌል ውስጥ እንዲህ ዓይነት «ለአሕዛብ የተጻፉትን ብዙ ማስታወሻዎች» እናገኛለን (ማር. 5:41፤ 7:11፤ 34፤ 11:9፤ 14:36፤ 15:22፤ 34)። በ3:18 «ከነዓናዊ» የሚለው ቃል ከዘር ወይም ከአገር ጉዳይ ጋር ምንም ግንኙነት የለውም። ይህ «ቀጥተኛ» የሚል ፍች ከሚሰጥ ከዕብራይስጥ ቋንቋ የተገኘ ቃል ነው። ቀናተኛ የሚባሉት የሮማውያንን አገዛዝ ለመገርሰስ የተደራጁ አይሁዳውያን አክራሪ ፖለቲከኞች ነበሩ። እነዚህ ሰዎች ዓላማቸውን ከግቡ ለማድረስ ግድያንም ጨምሮ ሁሉንም መንገዶች ይጠቀሙ ነበር። የታሪክ ጸሐፊው ጆሴፈስ «ተዋጊዎች» ይላቸዋል። ቀናተኛው ስምዖን የሮማውያን የቀድሞ ሠራተኛ ከነበረው ማቴዎስ ጋር መጀመሪያ ሲገናኝ ምን ዓይነት ምላሽ ሰጥቶ ይሆን?

የወንጌላትን ተመሳሳይ ምንባቦች በምታነጻጽርበት ጊዜ፤ በ3:19 እና 20 መካከል ኢየሱስ የተራራውን ስብከት (ማቴ. 5-7) እንደ ሰበከና በሉቃስ 7:1-8:3 በተገለጹት ክስተቶች ውስጥ እንደተሳተፈ ትገነዘባለህ። ማርቆስ ትኩረት ያደረገው ኢየሱስ ከተናገረው ይልቅ ባደረገው ተግባር ላይ በመሆኑ፤ ይህንን ስብከት አላካተተም።

2. አዲስ ቤተሰብ መሠረተ (ማር. 3:20-21፤ 31-35)

የጌታችን ወዳጆች ኢየሱስ ግራ እንደተጋባና ምናልባትም አእምሮውን እንደ ሳተ እርግጠኞች ነበሩ። በብዙ ሕዝብ ታጅቦ አስደናቂ ነገሮችን እያከናወነ ከቦታ ቦታ እንደሚዘዋወር በመስማታቸው የሆነ እርዳታ ሊደረግለት ይገባል ብለው አሰቡ። በመሆኑም እንደ ማንኛውም ሰው ተራ ሕይወት የማይመራ መሆኑ ያሳስባቸው ወዳጆቹ እንክብካቤ ሊያደርጉለት ወደ ቅፍርናሆም መጡ። እናቱና ወንድሞቹም ከናዝሬት አርባ ስምንት ኪሎ ሜትር ተጉዘው በመምጣት ወደ ቤት መጥቶ ትንሽ እንዲያርፍ ለመኑት። እርሱ ወዳለበት ቤት ግን ሊገቡ አልቻሉም። በማርቆስ ወንጌል ማርያም የተገለጸችውና ሙከራዋ ውድቅ የሆነባት በዚህ ስፍራ ብቻ ነው።

የእግዚአብሔር ባሪያዎች ብዙውን ጊዜ በዘመናቸው ከነበሩት ሰዎች የተሳሳተ አስተያየት እንደሚሰነዘርባቸውና ቤተሰቦቻቸው እንደማይረዷቸው ታሪክ ያስረዳል። ዲ. ኤል. ሙዲን በቺካጎ ብዙ ሰዎች «እብዱ ሙዲ» እያሉ ይጠሯቸው ነበር። ሐዋርያው ጳውሎስም እብድ ተብሏል (ዮሐዋ. 26:24-25)። ከኤሚሊ ዲክንስ ጽሑፍ እንደምንመለከተው በአብዛኞቹ ስምምነት ሰዎች እንደ እብዶችና እንደ አደገኞች ይቆጠራሉ።

ጌታችን በነበረበት ቤት ውስጥ ተቀምጦ ከቤተሰቦቹ ጋር ለመገናኘት ያልቻለው ሊጨክንባቸው ስለፈለገ አልነበረም። ልባቸው ትክክል እንደሆነና ዓላማቸው ግን የተሳሳተ መሆኑን ያውቅ ነበር። ኢየሱስ የቤተሰቡን ጥያቄ ቢያሟላ ኖሮ፣ ለተቃዋሚዎቹ ትችት ይጋለጥ ነበር። የሃይማኖት መሪዎች፣ «አያችሁ፣ ቤተሰቡ እርዳታ እንደሚያስፈልገው ሲነግሩት አምኖ ተስማምቷል። እብድነቱን ስለ ተቀበለ ትኩረት አትስጡት» ይሉ ነበር። ኢየሱስ ለቤተሰቡ እጅ ከመስጠት ይልቅ አጋጣሚውን ተጠቅሞ መንፈሳዊ ትምህርት አስተምሯል። ይኸውም የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚፈጽሙ ሁሉ «ቤተሰቡ» እንደሆኑ የሚያስረዳ ነበር። የጌታችን ወንድሞች (ያዕቆብ፣ ዮሳ፣ ይሁዳ፣ ስምዖን) አማኞች ባለመሆናቸው (ዮሐ. 7:1-5)፣ ኢየሱስ ከእነርሱ ይልቅ አማኝ ቀራጮችንና ጋጢአተኞችን አቀረባቸው።

በዚህ እርምጃው፣ ጌታችን ሊያስተላልፍ የፈለገው መልእክት ቢኖር አማኞች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከማንኛውም ነገር ማስቀደም እንዳለባቸው እንጂ፣ እግዚአብሔርን ለማገልገል ቤተሰቦቻቸውን እንዲያገልሉ ወይም ቸል እንዲሉ አይደለም። ለእግዚአብሔር ያለን ፍቅር እጅግ ስለሚልቅ፣ ለቤተሰቦቻችን የሚኖረን ፍቅር የጥላቻ ያህል የወረደ ይሆናል (ሉቃስ 14:26)። ለቤተሰቦቻችን እንክብካቤ ማድረጋችንና የሚያስፈልጓቸውን ሁሉ ማሟላታችን የእግዚአብሔር ፈቃድ ነው (1ኛ ጢሞ. 5:8 አንብብ)። ነገር ግን እጅግ የምንወዳቸው ሰዎች እንኳ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ከመፈጸም ሊመልሱን አይገባም። በአይሁድ ማኅበረሰብ ውስጥ ቤተሰብ ምን ያህል አስፈላጊ እንደሆነ ስትገነዘብ፣ የክርስቶስ ቃላት ለሰሟቸው ሰዎች ምን ያህል ከፍተኛ ድምፀት እንደነበሯቸው ልትረዳ ትችላላህ።

አንድ ሰው ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብ እንዴት ሊገባ ይችላል? አዲስ ልደት፣ ከላይ መንፈሳዊ ልደት በማግኘት (ዮሐ. 3:1-7፤ 1ኛ ጴጥ. 1:22-25)። አንድ ኃጢአተኛ ኢየሱስ ክርስቶስን አጥፋ አድርጎ በሚያምንበት ጊዜ ይህንኑ አዲስ ልደት በማግኘት ወደ እግዚአብሔር ቤተሰብ ይገባል። የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ባሕርይ በመካፈል (2ኛ ጴጥ. 1:3-4)፤ «አባ» ብሎ ሊጠራው ይችላል (ሮሜ 8:15-16)። ይህ መንፈሳዊ ልደት እኛ ለራሳችን ወይም ለሌሎች ሰዎች የሚፈጽሙልን ተግባር አይደለም (ዮሐ. 1:11-13)። ይህ የእግዚአብሔር የጸጋ ሥራ ስለሆነ፤ በእምነት ልንቀበለው ይገባል (ኤፌ. 2:8-9)።

3. አዲስ መንግሥት አወጀ (ማርቆስ 3:22-30፤ 4:1-34)

ሕዝቡ ኢየሱስ ሮምን አሸንፎ አገሪቱን ከቅኝ ግዛት ነፃ ያወጣታል የሚል ተስፋ ነበራቸው። እርሱ ግን አሥራ ሁለት ተራ ሰዎችን ጠርቶ «አዲስ አገር» መሠረተ። እርሷም መንፈሳዊት አገር ስትሆን፤ የዜጎቿ ስሞች በሰማይ ተጽፈዋል (ሉቃስ 10:20፤ ፊልጵ. 3:20)። ሕዝቡ ኢየሱስ እንደ ማንኛውም አይሁድ መልካም ባሕርይ እንዲያሳይና ቤተሰቡን እንዲያከብር ፈለጉ። እርሱ ግን «አዲሱ ቤተሰብ» በእርሱ የሚያምኑና የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርጉ ሁሉ የተካተቱበት መሆኑን ገለጸ። በተጨማሪም፤ ሕዝቡ የእስራኤልን መንግሥት በመመሥረት የእስራኤልን ክብር ይመልሳል ብለው ተስፋ ያደርጉ ነበር። የእርሱ ምላሽ ግን አዲስ መንፈሳዊ መንግሥት ማወጅ ነበር።

በዚህ ክፍል «መንግሥት» ቁልፍ ቃል ነው (ማር. 3:24፤ 4:11፤ 26፤ 30)። መጥምቁ ዮሐንስ የንጉሡ መምጫ እንደ ቀረበ በመግለጽ፤ ሕዝቡ ንጉሡን ለመገናኘት እንዲዘጋጁ አስጠንቅቋቸው ነበር (1:1-8)። ነገር ግን ይህ መንግሥት ምን ይመስላል? ጌታ እስራኤልን በማደስ ፖለቲካዊ መንግሥት የማይመሠርት ከሆነ፤ ምን ዓይነት መንግሥት ለመመሥረት ነበር ያቀደው?

በዚህ ነጥብ ላይ ማርቆስ — ምሳሌ የሚል አዲስ ቃል አስተዋውቋል (3:23፤ 4:2፤ 10-11፤ 13፤ 33-34 አንብብ)። ኢየሱስ

የመንግሥትን ጽንሰ አሳብ ያብራራው ሥነ መለኮታዊ ገለጻ በማቅረብ ሳይሆን፤ የሕዝቡን ቀልብ የሚስቡትንና ምናባቸውን በመጠቀም እንዲያስቡ የሚያስገድዷቸውን ሥዕላዊ ትረካዎች በመጠቀም ነው። «ምሳሌ» የሚለው ቃል የተተረጎመው «አብሮ መወርወር» የሚል ፍች ከሚሰጡ ሁለት የግሪክ ቃላት ነው። (ፓራ- አጠገብ፤ ባሎ-መወርወር)። ምሳሌ አንድን መልእክት መረዳት ይቻል ዘንድ ከሚሰጠው ትምህርት ጋር ተያይዞ የሚቀርብ ታሪክ ወይም ገለጻ ነው። ምሳሌ «ለማያዊ ፍች ካለው ምድራዊ ታሪክ» ያለፈና አንድ ሰባኪ ለስብከቱ ማብራሪያነት ከሚጠቀመው መግለጫ ያለፈ ነው። እውነተኛ ምሳሌ የአድማጩን ትኩረት በመጥለፍ ስለ እግዚአብሔር እውነትና ስለ ራሱ ሕይወት ከውሳኔ ላይ እንዲደርስ ያስገድደዋል። የኢየሱስ ምሳሌዎች ወደ ሰዎች ልብ ጠልቀው የሚገቡና ግላዊ ዝምድና የሚፈጥሩ በመሆናቸው፤ የሃይማኖት መሪዎቹ አያሌ ምሳሌዎችን ከሰሙ በኋላ ጌታ ኢየሱስን ለመግደል ፈለጉ! (ማቴ. 21:45-46)።

ምሳሌው ትኩረትን እንደሚስብ ሥዕላዊ ትረካ እንደ ዋዛ ይጀምራል። ነገር ግን ትረካውን እያነበብህ ስትሄድ፤ ራስህን የምትመለከትበት መስተዋት ሆኖ ታገኘዋለህ። መስተዋቱን በእምነት መመልከታችንን ከቀጠልን፤ መስተዋቱ እግዚአብሔርንና እውነቱን የምንመለከትበት መስኮት ይሆናል። እግዚአብሔር የሚያስተምረን ተጨማሪ እውነት የሚወሰነው ለዚያ እውነት በምንሰጠው ምላሽ ነው።

ኢየሱስ በምሳሌ የሚያስተምረው ለምን ነበር? ደቀ መዛሙርቱ ይህንኑ ጥያቄ ጠይቀውት ነበር (ማር. 4:10-12፤ ማቴ. 13:10-17 አንብብ)። ምላሹን በጥንቃቄ በምናጠናበት ጊዜ፤ ኢየሱስ እውነትን ለመደበቅና ለመግለጽ ምሳሌን ይጠቀማል። ሕዝቡ በምሳሌዎቹ ላይ ሊፈርዱ አልቻሉም። ምሳሌዎቹ ግን በሕዝቡ ላይ ፈርደዋል። ሁሉንም አውቃለሁ ብሎ የሚያስብ ግድየለሽ አድማጭ በደንብ ያልተገነዘበውን ታሪክ ብቻ ይሰማል። ይህም ፍርድን ያስከትልበታል (ማቴ. 11:25-30 አንብብ)። የእግዚአብሔርን እውነት የማወቅ ፍላጎት ያለው እውነተኛ አድማጭ ግን ስለ ምሳሌው በማሰላሰል፤ አለማወቁን በመገንዘብና

ለእግዚአብሔር ራሱን አሳልፎ በመስጠት፤ ኢየሱስ ሊያስተላልፍ የፈለገውን መንፈሳዊ ትምህርት ሊገነዘብ ይችላል።

ኢየሱስ የእግዚአብሔርን ቃል በመስማቱ ጉዳይ ላይ ከፍተኛ ትኩረት ይሰጣል። «መስማት» የሚለው ቃል በተለያዩ መስኮች በማርቆስ 4:1-34 ውስጥ አሥራ ሦስት ጊዜያት ተጠቅሷል። ጌታችን የሚናገረው ስለ አካላዊ መስማት ሳይሆን፤ መንፈሳዊ ምርመራ ስለ መስማት መሆኑ ግልጽ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል «መስማት» ማለት ትርጉምን መረዳትና መታዘዝ ነው (ያዕ. 1:22-25 አንብብ)።

ጌታችን ደቀ መዛሙርቱን ጨምሮ ሕዝቡ የመንግሥቱን ባሕርይ እንዲረዱ ለማገዝ ምሳሌዎችን ይናገር ነበር።

ጠንካራው ሰው (3:22-30)። ኢየሱስ አጋንንት ያደረበትን አንድ ዲዳና ዓይነ ሰው ግለሰብ በፈወሰው ጊዜ (ማቴ. 12:22-24)፤ ጸሐፍትና ፈሪሳውያን ይህንኑ ተአምር ተጠቅመው ኢየሱስን ይቃወሙት ጀመር። ሕዝቡ፤ «እውነትም ይኼ ሰውዬ የዳዊት ልጅ፤ መሲሐ ሳይሆን አይቀርም» ይሉ ነበር። የሃይማኖት መሪዎች ግን፤ «የለም፤ ብዴል ዜቡል አለበት! በእርሱ በኩል የሚሠራው የእግዚአብሔር ሳይሆን የሰይጣን ኃይል ነው» ሲሉ ተናገሩ።

«ብዴል ዜቡል» ማለት «የቤቱ ጌታ» ማለት ሲሆን፤ ዲያብሎስን የሚያመለክት ቃል ነበር። ኢየሱስ በዚህ ፍች ላይ በመመሥረት፤ ቤቱን ስለሚጠብቅ ጠንካራ ሰው ምሳሌ ተናገረ። ቤቱን ለመዝረፍ የሚፈልገው ሰው መጀመሪያ ጠንካራውን ሰውዬ ማሸነፍ ይኖርበታል።

በዚህ ንግግሩ ኢየሱስ የተበላሸ ሥነ መለኮታቸውንና የተሳሳተ አመክኒዮአቸውን አጋልጧል። አጋንንት ያስወጣው በሰይጣን ኃይል ከሆነ፤ ሰይጣን ከራሱ ጋር እየተዋጋ ነው ማለት ነው። ይህም የሰይጣን ቤትና መንግሥት እንደተከፋፈሉና ለውድቀት እንደ ተቃረቡ ያሳያል። ሰይጣን ከግዛቱ የትኛውንም ለማጣት ስለማይፈልግ፤ ያንን ግለሰብ በጥንቃቄ ሲጠብቀው ነበር። ኢየሱስ ሰውዬውን ከአጋንንት እስራት ነፃ ማውጣቱ ከሰይጣን

በላይ ጠንካራ መሆኑንና ሰይጣን ሊያስቆመው አለመቻሉን ያሳያል።

ኢየሱስ ለሐሰተኛ ክሳቸው ምላሽ ከመስጠት ያለፈ ተግባር አከናውኗል። ምን ያህል የከፋ ቃል እንደ ተናገሩ ገለጸላቸው። ለዚህም ምክንያቱ የምንናገራቸው ቃላት የልባችንን አሳብ (ማቴ. 12:35)፣ የልባችን አሳብ ደግሞ ባሕርያችንን፣ ጠባያችንንና ፍጻሜያችንን የሚገልጥ መሆኑ ነው። ምዕራባውያን አንዳንድ ጊዜ፣ «ንግግር ርካሽ ነው!» ይላሉ። እንደ እውነቱ ከሆነ፣ የምንናገራቸው ቃላት ብዙ ዋጋ ሊኖራቸው ይችላል። ኢየሱስ የአይሁድ የሃይማኖት መሪዎች ዘላለማዊና ይቅር የማይባል ኃጢአት በመሥራታቸው አደጋ ውስጥ መሆናቸውን ገለጸ (ማቴ. 12:32)።

«ይቅርታ የማይደረግለት ኃጢአት ምንድን ነው?» ብለህ በምትጠይቃቸው ጊዜ ሰዎች ብዙውን ጊዜ፣ «መንፈስ ቅዱስን መስደብ» ወይም «መንፈስ ቅዱስ ያከናወነውን ተግባር የዲያብሎስ ነው ብሎ የመናገር ኃጢአት ነው» ብለው ይመልሱልሃል። በታሪካዊ አነጋገር፣ እነዚህ አሳቦች እውነተኛ ናቸው። ነገር ግን ለጥያቄው ምላሽ አይሆኑም። ዛሬ የእግዚአብሔርን መንፈስ የምንሰድበው እንዴት ነው? ዛሬ በግድየለሽነት ወይም ሆን ብለን ሰይጣን እንደ ሠራው የምንናገራቸው የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ምን ምን ናቸው? አንድ ሰው ይህንን ኃጢአት እንዲፈጽም ተአምር ሲፈጸም ማየት አለበት?

ኢየሱስ እግዚአብሔር ሁሉንም ኃጢአትና ስድብ ይቅር ሊል እንደሚችል በግልጽ አመልክቷል። ይህም በእግዚአብሔር ልጅ ላይ የሚሰነዘረውን ስድብ የሚጨምር ነው (ማቴ 12:32)። ይህ ማለት እግዚአብሔር ወልድ የመንፈስ ቅዱስን ያህል አስፈላጊ አይደለም ማለት ነውን? በእግዚአብሔር ልጅ ላይ የሚሰነዘር ስድብ የሚሰረየውና በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሰነዘር ስድብ ግን የማይሰረየው ለምንድን ነው?

መልሱ የሚገኘው ከእግዚአብሔር ባሕርይና ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ከነበረው ትዕግሥትን የተሞላ ግንኙነት ነው።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሢሐቸው መምጣት ለማዘጋጀት መጥምቁ ዮሐንስን ልኮት ነበር። ብዙዎቹ ተራ ሰዎች ለዮሐንስ ጥሪ ምላሽ በመስጠት ንስሐ ቢገቡም (ማቴ. 21:32)፣ የሃይማኖት መሪዎቹ ግን ዮሐንስን እንዲታሰርና የኋላ ኋላም እንዲሞት ፈቀዱ። የተስፋ ቃል በተሰጠው መሠረት፣ እግዚአብሔር ወልድ ሕዝቡ እንዲያምንበት ጥሪ ቢያደርግለትም፣ እነዚያው የሃይማኖት መሪዎች ኢየሱስ እንዲገደል ጠየቁ። ጌታችን በመስቀል ላይ፣ «አባት ሆይ፣ የሚያደርጉትን አያውቁምና ይቅር በላቸው» ሲል ጸልዮአል (ሉቃስ 23:34)።

በበዓለ ጎምሳ ዕለት መንፈስ ቅዱስ መጥቶ የእግዚአብሔርን ኃይል በብዙ ወቃሽ መንገዶች ገልጿል። በዚህ ጊዜ እነዚህ የሃይማኖት መሪዎች ምን ዓይነት ምላሽ ሰጡ? ምላሻቸውን የገለጹት ሐዋርያትን በማሰር፣ ስለ ኢየሱስ እንዳይመሰክሩ በማዘዝና እስጢፋኖስን በመግደል ነበር። እስጢፋኖስ ኃጢአታቸው ምን እንደሆነ ተናግሯል። «እናንተ ሁልጊዜ መንፈስ ቅዱስን ትቃወማላችሁ» (ዮሐ. 7:51)። ቀደም ሲል በአብና በወልድ ላይ ኃጢአት የፈጸሙ ቢሆኑም፣ እግዚአብሔር ግን በቸርነቱ ይቅርታ አድርጉላቸዋል። በመንፈስ ቅዱስ ላይ ኃጢአትን በፈጸሙ ጊዜ «ከቋፍ» ላይ ስለ ደረሱ፣ ተጨማሪ ይቅርታ ሊደረግላቸው አልተቻለም።

ዛሬ ሰዎች ኢየሱስ በምድር ላይ በነበረበት ጊዜ በአይሁዶች የተፈጸመውን ዓይነት መንፈስ ቅዱስን የመሳደብ ኃጢአት ሊፈጽሙ አይችሉም። ዛሬ እግዚአብሔር ይቅር የማይለው ኃጢአት በልጁ አለማመን ነው (ዮሐ. 3:16-21፣ 31)። የእግዚአብሔር መንፈስ ኃጢአተኛውን በመውቀስ አዳኙን በሚገልጥለት ጊዜ፣ ኃጢአተኛው የመንፈስ ቅዱስን ወቀሳና የእግዚአብሔርን ቃል ምስክርነት ችላ ሊል ይችላል። ይህ ማለት ግን የመዳን ዕድሎቹን ሁሉ አጥቷል ማለት አይደለም። ንስሐ ገብቶ በኢየሱስ ካመነ፣ እግዚአብሔር ይቅር ሊለው ይችላል። ኃጢአተኛው የእግዚአብሔርን ጥሪዎች ሁሉ የማይሰማ እስኪመስል ድረስ ልቡን ቢያደነድን እንኳ ሕይወቱ እስካለ ድረስ ተስፋ አለው። ዕድሉ የሚያበቃየን ጊዜና ሁኔታ የሚያውቀው እግዚአብሔር ብቻ ነው። እኔና አንተ የትኛውም ኃጢአተኛ

የማይሰረይ ኃጢአት ፈጽሟል ብለን መጨነቅ የለብንም (1ኛ ጢሞ. 2:4፤ 2ኛ ጴጥ. 3:9)።

ዘሪውና መሬቶቹ (ማር. 4:1-20)። ይህ ምሳሌ ደቀ መዛሙርቱ፤ ኢየሱስ በሚከተሉት ብዙ ሕዝብ የማይደነቅበትን ምክንያት እንዲገነዘቡ አድርጓል። የሚያስተምራቸው ቃል ለም ባልሆነ መሬት ላይ እንደ ተዘራ ዘር በመሆኑ፤ በተለወጠ ሕይወት ፍሬ ሊሰጡ እንደማይችሉ ያውቅ ነበር።

ዘሩ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያመለክት ሲሆን (ሉቃስ 8:11)፤ ዘሪው ቃሉን ለሌሎች የሚያካፍለው የእግዚአብሔር ባሪያ ነው (1ኛ ቆሮ. 3:5-9 አንብብ)። የሰው ልብ እንደ መሬት ነው። ዘሩ ሥር ሰድዶ ፍሬ ይሰጥ ዘንድ መሬቱ መዘጋጀት አለበት። ቃሉ እንደ ዘሩ ሕያውና መንፈሳዊ ፍሬ ሊሰጥ የሚችል ነው። ነገር ግን ከመከሩ በፊት ዘሩ መዘራትና እንክብካቤ ማግኘት አለበት።

እንደዚያን ዘመኑ ሁሉ፤ ዛሬም አራት ዓይነት ልቦች አሉ። እነዚህ ልቦች ለእግዚአብሔር መልእክት በአራት መንገዶች ምላሽ ይሰጣሉ። ደንዳናው ልብ (ማር. 4:14፤ 15) የእግዚአብሔርን ቃል ባለመቀበል ሰይጣን (ወፎች) እንዲነጥቀው ያደርጋል። መሬት የሚጠነክረው ብዙ ከተረገጠ ነው። ለሁሉም ዓይነት ሰዎችና ተጽዕኖዎች በግድየለሽነት «ልባቸውን የሚከፍቱ» ሰዎች ለልብ ድንዳኔ ሊጋለጡ ይችላሉ (ምሳሌ 4:23 አንብብ)። ደንዳና ልቦች ቃሉን ከመቀበላቸው በፊት «መታረስ» አለባቸው። ይህ ደግሞ ሥቃይን የሚያስከትል ልምምድ ሊሆን ይችላል (ኤር. 4:3፤ ሆሴዕ 10:12)።

ጭንጫ ልብ (ማር. 4:5-6፤ 16-17) በድንጋይ ላይ እንደሚገኝ ስስ መሬት ነው። የዚህ ዓይነቱ መሬት በፍልስጥኤም በስፋት ይገኛል። መሬቱ ጥልቀት ስለሌለው የተዘራው ዘር ሥር መስደድ ይሳነውና በፍጥነት ይጠወልጋል። ይህ እውነተኛ ክርስቲያን ለመሆን የሚከፈለውን ዋጋ በአግባቡ ሳይረዱ የእግዚአብሔርን ቃል በደስታ የሚቀበሉትን «ስሜታዊ አድማጮች» ያመለክታል። እንደዚህ ዓይነት ሰዎች ለአያሌ ቀናት ወይም ሳምንታት የተነቃቃ ሕይወት ሊመሩ ቢችሉም፤

ስደትና ችግሮች በሚከሰቱበት ጊዜ መነቃቃታቸው ይቀዘቅዛል፤ ደስታቸውም ይወገዳል። ለወደቀው የሰው ልጅ ባሕርይ አስመሳይ «ሃይማኖታዊ ስሜት» ማንጸባርቅና ሐሰተኛ የመተማመን ሁኔታ ማሳየት ከባድ አይደለም።

የተጨናነቀ ልብ (ማር. 4:7፤ 18-19) ቃሉን ቢቀበልም በእውነተኛ ንስሐ «አረሞችን» ክልቡ የማያስወግደውን ሰው ያመለክታል። በዚህ ሰው ልብ ውስጥ እንደ ዓለማዊ ፍላጎቶች፣ የብልጽግናና የቁሳቁሶች ምኞት ያሉ የተለያዩ «ዘሮች» ሲያድጉ ይቆያሉ። ይህም መልካሙ የቃሉ ዘር የሚያድግበትን ቦታ ያጣብበዋል። ሁኔታውን ለመለወጥ ሰውዬው በተመሳሳይ ጊዜ «በሰፊው» እና «በጠባቡ» መንገድ ላይ ለመጓጓዣ ይፈልጋል (ማቴ. 7:13-14)። ይኼ ደግሞ ሊሞከር አይችልም።

ፍሬያማ ልብ (ማር. 4:8፤ 20) እውነተኛውን አማኝ ያመለክታል። ምክንያቱም ፍሬው፣ ማለትም የተለወጠ ሕይወት የእውነተኛ ደኅንነት ምልክት ነው (2ኛ ቆሮ. 5:17፤ ገላ. 5:19-23)። ሦስቱ ዓይነት ልቦች ፍሬ ስላልሰጡ፣ ደኅንነት ያላገኙትን ሰዎች ልቦች ያመለክታሉ ብለን እንገምታለን። ሁሉም እውነተኛ አማኞች በእኩል ደረጃ ፍሬያማ አይሆኑም። ነገር ግን ከእያንዳንዱ እውነተኛ ክርስቲያናዊ ሕይወት የተወሰነ የመንፈሳዊ ፍሬ ማረጋገጫ ይታያል።

ፍሬ ያልተገኘባቸው ሦስቱም ልቦች በተለያዩ ጠላቶች የሚጠቁ ናቸው። ከጠንካራው ልብ ዲያብሎስ ዘሩን ይነጥቃል። ከጭንጫው ልብ—ሥጋ አስመሳይ ሃይማኖታዊ ስሜቶችን ያሳያል። ከተጨናነቀ ልብ—የዓለም ነገሮች ዘሩ እንዳያድግና እንዳያፈራ ያንቃሉ። እነዚህ ሦስቱ የክርስቲያን ኃይለኛ ጠላቶች ናቸው—ዓለም፣ ሥጋና ሰይጣን (ኤፌ. 2:1-3)።

መብራት (ማር. 4:21-25)። በዚህ ምሳሌ፣ ጌታችን ሁሉም በሚያውቁት ትዕይንት (ቤት) ውስጥ የሚታየውን የተለመደ ነገር (መብራት) ተጠቅሟል። መብራቱ ዘይት የተሞላበት የሸክላ ዕቃ ሲሆን፣ በዘይቱ ውስጥ እሳቱን የሚያቀጣጥል ክር የተጨመረበት ነበር። ብርሃን ማግኘት የሚቻለው ሸክላው ከፍ ብሎ የተቀመጠ እንደሆነ ነው። ዘይቱ በጉደለ ጊዜ እንደገና

ይሞላል። መብራቱ ካልተቀጣጠለ ወይም በሆነ ነገር ከተሸፈነ ለሌቱ ጥቅም ሊሰጥ አይችልም ነበር።

ሐዋርያትም እንደዚያው ብርሃን ነበሩ። የእግዚአብሔርን ብርሃን እንዲያስራጩና እውነቱን እንዲገልጡ ነበር። ብርሃኑን ለሌሎች «መስጠት» የሚችሉት ግን መጀመሪያ ራሳቸው «ከተቀበሉት» በኋላ ነበር። የቊጥር 24-25 ምክርም የሚያመለክተው ይህንኑ ነው። የእግዚአብሔርን ቃል የበለጠ በሰማን ቊጥር፣ የበለጠ ለሌሎች የማካፈል ብቃት ይኖረናል። ሁሉንም እናውቃለን ብለን በምናስብበት ጊዜ፣ እናውቃለን የምንለው ሁሉ ይወሰድብናል። ምን እንደምንሰማ (ቊ. 24) እና እንዴት እንደምንሰማ (ሉቃስ 8:18) መጠንቀቅ አለብን። መንፈሳዊ መስማታችን ለሌሎች ምን ያህል መስጠት እንዳለብን ይወስናል። እግዚአብሔር አንድ ቀን ሁሉንም ስለሚገልጥ ነገሮችን «ለመሸፋፈን» መሞከሩ ፋይዳ የለውም።

የዘሩ ዕድገት (ማር. 4:26-34)። የመጀመሪያው ምሳሌ ዘሩ እንዲያድግ ልናደርግ አለመቻላችንን ያሳያል። እንዴት እንደሚያድግም ልናብራራ አንችልም። ዘሩ አድጎ ፍሬ የሚሰጥበት ሂደት ምሥጢራዊ ነው። የግብርና ባለሙያ የሆነ ሰው ብዙ እምነትና ትዕግሥት ሊኖረው ይገባል። ጌታችን በዘሪውና መሬቶቹ ምሳሌ ውስጥ ከተዘራው ዘር አብዛኞቹ ለም ባልሆነ መሬት ላይ እንደሚወድቁ አመልክቷል። ይህ ግን ሠራተኞቹን ተስፋ ማስቆረጥ የለበትም። በዚህ ምሳሌ፣ ባይዝሉ በጊዜው የሚያጭዱ መሆናቸውን አረጋግጦላቸዋል (ገላ. 6:9)።

ሁለተኛው ምሳሌ ለደቀ መዛሙርቱ ማስጠንቀቂያና ማበረታቻ የሚሰጥ ነው። ማበረታቻው፣ መንግሥቱ ከአነስተኛ ጅማሬ ተነሥታ በስፋቷ መጠንና በምታሳድረው ተጽዕኖ ከላቀ ደረጃ እንደምትደርስ ያሳያል። የሰናፍጭ ዘር በዓለም ከሁሉም ዘሮች ያነሰች ባትሆንም አይሁዶች በማሳቸው ውስጥ የሚዘሯት አነስተኛዋ ዘር ነበረች። ሰናፍጭ በአይሁዶች ባሕል የትንሽ ነገር ሁሉ ምልክት ነበረች። ጌታችን አገልግሎቱን የጀመረው በአሥራ ሁለት ደቀ መዛሙርት ቢሆንም፣ በኋላ ወደ 500 የሚደርሱ አማኞች ሊከተሉት ችለዋል (1ኛ ቆር. 15:6)። በበዓለ ጎምሳ ዕለት ጴጥሮስ 3,000 ሰዎችን ወደ ጌታ አምጥቷል። በሐዋርያት

ሥራ መጽሐፍ ውስጥ ሁሉ ይኼ ቊጥር ቀስ በቀስ እየጨመረ ሄዷል (4:4፤ 5:14፤ 6:1፤ 7)። ከቤተ ክርስቲያን ኃጢአቶችና ድክመቶች ባሻገር፤ መልእክቱ ወደ ሌሎች አገሮች ተሰራጭቷል። አንድ ቀን ደግሞ ከሁሉም አገሮች የተወጣጡ ቅዱሳን ከዙፋኑ ፊት ይሰግዳሉ (ራእይ 5:9)።

የዘሩ ማደግ ግን የታሪኩ አንድ ክፍል ብቻ ነው። በዛፋ ቅርንጫፎች ውስጥም ወፎች ያርፋሉ። በዘሪውና መሬቶቹ ምሳሌ ውስጥ፤ ወፎች ዘሩን የሚነጥቀውን ሰይጣንን ያመለክታሉ (ማር. 4:15)። ሁለቱም ምሳሌዎች የተነገሩት በተመሳሳይ ቀን በመሆኑ፤ ተያያዥነት እንዲኖረው ከተፈለገ፤ ይህንን ከግንዛቤ ውስጥ ማስገባት አለብን። የመንግሥቱ መስፋፋት የዓለምን ሕዝብ በሙሉ አይለውጠውም። እንዲያውም፤ ከመንግሥቱ ዕድገት አንዳንዱ ለሰይጣን አሠራር ዕድል ሊሰጥ ይችላል። ከደቀ መዛሙርቱ መካከል ይሁዳ ነበረ። ከኢየሩሳሌሚ ቤተ ክርስቲያን ውስጥም ሐናንያና ሰጺራ ነበሩ (የሐዋ. 5:1-11)። ሲሞን ማጉስ የሰማርያ ቤተ ክርስቲያን አካል የነበረ ሲሆን (የሐዋ. 8:1-24)፤ የሰይጣን አገልጋዮች የቆሮንቶስን ቤተ ክርስቲያን በድፍረት ወርረው ነበረ (2ኛ ቆሮ. 11:13-15)። መረቡ በሰፋ መጠን ጥሩና መጥፎ ዓሣ የመያዝ ዕድሉ እየጨመረ ይሄዳል (ማቴ. 13:47-50)።

በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን፤ የሰማያዊ አገር ዜጎች፤ የእግዚአብሔር ልጆች፤ እንዲሁም የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ ጭፍሮች እንሆናለን። ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን ማወቁ እንዴት ያለ መልካም ዕድል ነው!